

AUTHOR _____

NO. 2921

TITLE ק 13 ק 3

RR _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

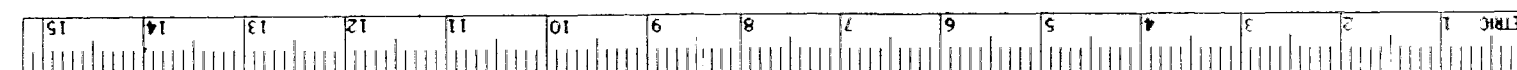
CALL NO. ACC. 0021

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

קיצור הכללי דיקדוקי לשוננו
הקדושה אשר אנו והקד
יעלה והקד והלק אותו פלמוי המדבר
לחמשה שיערים :

השער הא במספר האותיות והלוקות
לשרש ולשמוש ולה הוצאה

השער השני בדיני עשר הנקודות
הנבדלות : חמש קטנות
והמש גדולות : וטעמי שמויתיהן והלופין
עם דיני השיא : באוספי קריאתה :

השער הג' בדיני הדגש סימן יפה :
החזק הוא הרפה : והמקצו
בלויה : שעם הטעמים לא נמנה :

השער הר' בביאור חלקי השלשה :
השם והפעל והמלה :

השער הה' בביאור הטעמים : ובדרכי
לשון הכתובים :

החני ידיו נפש לעבוד לפניך כלל הדקו
ופרטותיו בדרך קצרה בענין שאלה למצוא
בנקל מבוקשך ולמספיק בהם דאונך ולהגיע
בהם לתחוצר הפנך ולפי שראתי בזה הדרך
ישרה וטובה יתור פשאלהך תוצר כחתי
להודיעך כפחמסם שחנני ה' חפץ סופרים ומפני
ספרים כי בעצמנו לא נכלה במדענו דבר
בהודך ובדו ולהודיע דברך במלך נהגנו ונפי
ואולי שיהיה כי דעת להעתיק דעת המאמרים
כמו שהם ולהשמיע לעצמי ופני לאחדים
ועתה ראוי שחזר כי חכמה יתקדשך
חכמה גדולה ורא עז בזה ונמשל ליהוד

הקדמה

נטוע שהכל חלוי בו ונחמסין יאמה רוח
 דעה ומתקדש באדם כמלך עתיד לכידוק
 האזרהו חיל כיצא קדש ולמלהמה ובן
 מה לא יכל אדם לעלות למרנה העליונה
 ולמחוז בסעודת השכל והחכמה וראוי
 גם ראוי ~~למחוז~~ ~~הראשונה~~ ~~בבואש~~ ספר
 יסוד הדקדוק שלו וזל כל מבין לשמוע
 ולפרש המקרא והוא לא עמד בסוד דקדוק
 לישון הקדש יגיש בעורים קיר ולא ידע
 כמה יכשל : ואמר הפייסן במוסריו
 למנח דקדוק לדעה סוד פעלה : וסוד
 חלים ושם עצם ותארים : חכי בלחנ
 יד אשים אסמיות : ופה להב וי
 דבורים ואומרים : אדמחו אלי רועה
 אויל : אשר ינהג בלו כמלמד שורים :
 ורבי דוד קמח בבואש הסב לחל שלו אמה
 לא טוב היות האדם ערירי מזה כמורה
 הדקדוק אבל צריך לו להתעסק בה ער
 ררך קצרה כדי שיספיק לו ללמוד החיבה
 כחוקן ולדעת הדיון האמתיות והסרונ
 ולהזהר בדבדיו ובציאודין ובמכתבו ובחרותיו
 עכ"ל

עָלָיו וְדַע נָא שְׂאֵם הָרִצָּה לִכְנָס
 בְּהָדָרֵי הַפְּעִימִים וּבְדַבָּרִים הָאֱלֹדִיִּים דַּע
 כִּי תִתְּחַלֵּה רֵאוּי שְׂתַדַּע הַכְּמָהָזוּ דִּיךְ מִשְׁל
 הַמִּדְקָרָק אֹמֵר כִּי אֹחִיּוֹת כֵּנָד כַּפְרָרָה
 הֵם כַּפּוּלוֹת רָלָּ פַעֲמִים רַפּוֹת וּפַעֲמִים ד
 דְּנוּשָׁה וְהַמְקוּבֵּל אֹמֵר כִּי ז' אֹחִיּוֹת
 מִבְּנֵי כַפְרָת הֵם כַּפּוּלוֹת וְהֵם ז' מִי הַבְּנִין
 ז' תָּהּ נָהִינָּה זַקְרָאָה כַּפּוּלוֹת מִסְכִּי
 שְׂתָם מִקְבָּלוֹת דִּיךְ וְרַחֲמִים דִּנְעֵה וְרַב־
 אֲמִידָקָרָק אֲמִידָּה כִּי עֵשֶׂה הֵן הַשְׂמֵעֵה
 אֶךְ נִתְּלָקוּ לֵאמֹר עֲזָה הַמִּשְׁהָ פִּזְרִיק
 נִקְרָאוּ הַטְּעוֹת נִדְלָקָה אֶהְיֶה טוֹב בְּסִימָנִם
 עַבְדֵּיךָ וְהַמִּשְׁהָ בְּכֹחַ קַעֲמֵתִיךָ מוֹלִידָה
 נָהֵם בִּלְמַכָּה נִקְרָאוּ אֶקְטָנוֹת לִשְׂמֵחָה
 קָעוּבָדוֹת אֶךְ נִקְרָה אֶהְיֶה שְׂמֵחָה
 לִשְׂמֵחָה הַמִּשְׁהָ לִּפְי שִׁלְבָּה אֶךְ לִדְהָ
 רִיחֵטְעִים וְסִבְרָה וְלֵאמֹר חֵי אֲמִידָּה
 לִפְסֹלִים וְהַמְקוּבֵּל אֹמֵר שְׂהִימָה דִּהֵם
 חֲמִלִים וְהֵם צֶהָ אִי אִי אִי אִי אִי
 מִיחֵדֵי אֹחִיּוֹת שְׂתָם פִּזְרֵהִי הוֹתָמָה הַמְעֵלוֹת
 וְעוֹד לֵהֶם עֲבָדָה הַמְדִּיקֵן סִימָנִם וְכַמְסֵךְ

קיצור מדרקדוק

זה הם עובדות · עבד-הידי הוא הסגול ·
 ועבד החירק הוא הירק כל-יוד · ועבד-
 הקמץ הוא הפתח · ועבד השורק הוא
 הקבוצ · ועבד החולם הוא החטף קמץ ·
 ואם הרצה לראות סודם ע"ה האמת עיין
 בספר הסודם בשער הנקודות שהארץ ·
 וזכר אני לעורך-שליעקר הגדול הזה
 שהנקודות הם רוחניות לאותיות בסוד-
 הרוח הנסתרת בנו · ולכך נקראו הנקודות
 ל"ס · שמונעות האותיות ומכלי-אלוהים
 אלמנות · וזוסימנך יהא שהאותיות נמשכות
 בצורתן · לא כן הנקודות שעמנו במעלות
 · וכלל גדול אמרו חזקוני · שהאותיות
 מבינים ונקודות מחכמות והטעמים
 מבחר :: ודע כי כל אות ואות האותיות
 האלפבית · וזה י"ש לו מדה כוונת אליה ·
 וזה לא נכנס אלף · ודעים סודות המדה
 והחיה · ולכך נקראו האותיות ל"ס ·
 שמנדות האותיות · ואע"כ דאי ולא הנק
 ולא חלש לדבר כהבדל · ולזה בדרך
 קצרה ולא בארוכה אבל בעט קט הוצרכה
 לדבר

לדבר כדי שתראה צורך חכמה הדקדוק
 ליכנס בדברים הנדילים ותועלתו **וישגי**
 כשתחזק ותטבע בחכמה זו ותקרא פסוק
 אחד מפסוקי הוראתנו הקדושה **ויצאנו**
 חיבה אחת שעל צד הדקדוק יהיה ראוי
 שבמקום שיהיה האלף יהיה ההא וכך
 בהפך וכמו כן בכל האותיות והנקודות
 הוצרך להקור הדבר ע"ד האמת עד שתדע
 עומק הדבר וסודו וכשתדע לדין **עצמך**
 ודעתה **היה** כן המדקדקים האמתיים
 וידעו עיניך וישמח לבך ואל תפסן **באמו**
 הפסוק בתקונה ונקודתה כהגון **בשורה**
 וטעמה בעונה **על**ך נקדמו **שעבוד**
 לפי שמתעייבים את הפסוקים **ויצאנו**
 המואסיקה אמרו שהשומע קול **עצמו**
 הנשמה נהנית ממנו והנה מקצרה **המבט**
 אך ידע הדע כי מודאי **אם** תתענג עליו
 לך משאלות **לך** **אמר** **ויצאנו**
אמר

ויבאנו אל הארץ אשר נשבע לך
 ויבאנו אל הארץ אשר נשבע לך
 ויבאנו אל הארץ אשר נשבע לך

קיצור המדרש

שער הראשון במספר האותיות
והלוקחן לשדש ולשמוש
ולחמץ היוצאותם

קודם כל הבר י' ש' לך לדעה מה
שנאמר ר' שמואל המדקדק
בהחלה ספרו שהשואה גדולה י' ש' בין
בעל מלאכה הרפואה ובעל מלאכה
הבדקת של בעל מלאכה הרפואה נוטל
החושא עליו להעניק לבד אמת הנוקל בעל
הבדקת להעניק החלואה הנפץ המרבה
ובכבדו שהרופא הבקוזה שוב י' ש' לו
להקור תהלה בטבעא פשוטים ואחרי כן
בטבע המורכבים אף המדקדק הטוב אמון
קודם באותיות הפשוטות וטבען ואחרי כן
פ' ל' הרדישה במה שמורכב מהן
ועתה לפי זה ההנחה דע כי אותי' שהתורה
מחזרת

לשון הקדש

ה

מחזירה מהן הן כב ועוד נספחו עליה
 אלה חמש אזהרות שצונו בשמותן ו
 ומתחלפות מעט בצורתן לחמש מהלכ
 שצונו להן כמספין לשנים בסוף תבונה
 לצפי והרד וטעם היוצא על הספר זה
 פקדונות ורמזה מה שאמרו חכמי החספ
 שכל החשבונות שבעולם אינם אלא ט
 כי כשתתחיל לספור ולחשוב מה עוד
 תוכל לספור כי הע היום סוף כל החספ
 וכשאתה מגיע ליד ברי החספ דוור
 חלילה והי כדמיון מה נכן כשאתה מגיע
 לכ הרי הע בדמיון הם ואל כדמיון הו וכן
 כשאתה מגיע למאות חספ דוד זה אב
 נמצא שכל החשבונות שבעולם אינם
 אלא ט ובדרך זה נמצאת האלפא ביהמ
 הם כל שהם נס ט וחלק למחצית ולעשרות
 ומאות השערים הם אב נד הו וזו
 העשרות יכל כל סוף סוף המאמץ קרשם
 כמספין יסי לאלה היואלף כחלואה
 ולדעת אצל סוף צי מה שמו יסוף
 זה טעם מספין לחספ האותיות לקר כל

קיצור מדרקוק

ידע דה יודין והקרב אלי ער הפשט
 שבהיות לשוננו על גבי מוחנו שאר הלשונ
 ללשונותם באדנותם לזויהם שהוא הלשון
 האלהי אשר היה מצליח אפיק קדם הייתה
 אנוש על הארץ וכו' למעלה אדם דעה וכו'
 דבר הכתוב למעלה קראנו כי מאיש
 לקחה זאת לשון נוסל על לשון ולפיכך
 נקראת לשון הקדש מצד הנותן שהוא
 הכותב והכד על סתמות הכשר וזה
 הלשון הוא שנתנו שם בחובנו כל הקולות
 שהאדם יכול להגיד בכל כליו הטבעיים
 לא הוסיף עליהם נוסף קטנה שאין חזק
 לפניו מכאן האלף ואלף חוץ אצחאחור
 ולשאר הלשונות שיש קולות דף חבית ללא
 כדצאן אך מסד נסמך וכו' הד ימיי
 שחף להם שנים שאלות הערך והם הד
 ועקדו ויש בו סוד לה סה שגדט בשאר
 ער המספר ביהשע הם המספרות שדבע
 הם המספרות הכושפות והי כסוד המקרה
 המקביל את השם ובקדוה אלהי סה
 כחמקדו שהוא יסודו וכו' כן השע

לשון הקדש

הם הכנויין שהקבה מתלבש בהן בכל
שם מן שמות אל אלהים ה' והם נס' ט'
כמספר האלפא ביתא ולדברי מהר"ל אין
למהר"ק עסק בהם לפיכך לא האריך
בהן:

והנה כל האותיות מוצאין מתחלקות
מחמשה מקומות ארבעה מהם
אותיות הנרין ופיננץ פאקע יר' מהם
אותיות ההד' ופיננץ ניב' וחמשה מהן
אותיות הלשון ופיננץ דעלנ' והמש' מהן
אותיות השנים ופיננץ ז' שרץ וז' כהן
אותיות השפה ופיננץ ב' ונ' וקד' וז'
אותיות השפה ולא העומדים לפי ש' וז'
השפה העליונה. מהתנועות ומנחת האות
הקריאה ועוד כדור שדי נאותיות י' וז'
שמוצאיו כן הלשון והוא יב' וז' מה שפה
היא כ' ופיננץ מ' והעם' לתוצאות
במורה ההוי"ט והיא ה' שמוצאין האת
ידע שיש ירון ללשון בכל כל הדברים
שהלשון נחבט בכל האותיות בהצוה
חלקיה וכשהלשון נחבט פהך פסחצ' וז'

קצוה צדק וקדוה

נִיכָךְ בְּקִרְאוֹ אֹתוֹ הָיָה הַחֵן וְכִשְׁתַּחֲבֹדָתוֹ
 כְּמוֹתָם אֲהִיעַ נְקִרְאָה אֹתוֹ הַחֵן כֵּן
 כֹּלָם וְלֹא שֶׁהַלְשׁוֹן בִּלְיָ מְסֻבָּה לְכַסְפֵּי
 יוֹתֵר כִּשְׁמֵר הַכֹּלִים וְכִלְעֵדוֹ לֹא יִכְלֹא שֶׁ
 לְדַבֵּר לִכֵּן הַבּוֹר כֹּל הַקִּלּוֹת שֶׁמִּחוּזֵר מִמֶּנּוּ
 הַרְבֵּעַ נְקִרְאָה לְשׁוֹן עַל שֵׁמוֹ :
 וְהַתּוֹצֵאִים מִבְּתֵּי לֵךְ בִּדְיוֹעַת אֱלֹהֵי
 הַמִּשְׁמָחוֹת וְהָאֵל שֶׁכֹּל הַמִּשְׁמָחוֹת
 שֶׁנִּצְטָאֵם מִמֶּקוֹם אֶחָד מִתְחַלְּפוֹת אֱלֹהֵי
 בְּאֵלָיו וְכֵן בְּאֹתוֹת הַיָּדָא הַלֹּא אֲהִיעַ
 אֵלָהּ הַמִּשְׁמָחָה הֵיא לְדִידָהּ שֵׁנָה וְהַמִּשְׁמָחָה
 מִתְחַלְּפִי וְעַן בְּאֵלָהּ שֶׁעָהָ וְכֵן כֹּלָם
 בְּנִיכָךְ וְיִסְכְּרוּ בְּמִקוֹם מִסְכְּרוֹתָם כִּמְקָאֵם
 חֵק : בְּרִסְלֵנָה עֲשֵׂה יִשְׁעָהּ : כִּזֶּם שֶׁנֶּחַ
 וְהַחֵן בְּמִקוֹם וְהַחֵן עֲלֵיהֶם עֲלֵה שֶׁחֵד
 הַחֵן שֶׁנֶּחַ : בְּיִמְיָהּ נִשְׁפָּט בְּרִיָּה וְהַחֵן
 בְּמִקוֹם נִשְׁפָּט בְּרִיָּה עֲלֵהם מִסְכְּרוֹת : בְּיִמְיָהּ
 אֲשֶׁרוֹ בְּמִקוֹם יִשְׁרוּ הַיָּהֳקֵק פִּרְא בְּמִקוֹמָם
 הַיָּהֳקֵק : הַלֵּעֲמִים מִתְחַלְּפוֹת הַמִּשְׁמָחוֹת
 הַרְבֵּעַ בְּצִוְיוֹתָם עַן בְּיָהּ בְּכָף דְּלֵה בְּרִיָּה
 וְיִכְלֹן וְהַמִּדְקָדֵק הַעֲלֵמִים כִּחַב שֶׁכֹּל
 הַמִּשְׁמָחוֹת

האומות התחלפנה זו בזו חוץ מלשון

ימנית ;

ויש חלוקה שנית באומות נחית ס

מחציתן תצאנה ללשון ולל

לשון וסימנם חט ספר גזע צדק ו

מחציתן לשמוש וגם לשרש וסימנם

פחית שלם ונחיה בזהם כשצדקת צדק

התיבה בלבה וסימנם אלכס פהם בראש

זכרון וסימנם תבן הים ויש כדור

משמעות בספרים להורות ענין

הדברים אם יחד אם רבים אם נחית

אם רחוק אם נחית אם נחית וכן

כמו תהיה כמין כמין העובדים תהיה

כמין תביעו יחד כמין הצוות וכדור

בראש המקורים ואיתן בראש העתידים

והנה מוב זה נחית לך שאתה כשה

המשמעות בראש מלכות או נחית

האלה נדגשת כמין וזהם באומות

וכלב שחמק איתו נדגשת כלל זולת

ושיצאו מן הכלל עם המסדה וסימנם

יבוס אלהים יקלו במסוק הודו למלך

לשון הקדש

קצור מדקדוק

האלהים • ובעיניו סי' ד' ופי' כן מלשון
מוציא וכלב הכנים • ירע שיש לכל
אמת ואמת שמושים רבים ולמעלה אין
להם שיעור בעלם עריות חבלי שם
הביא נקצותם לא כולם ונכתב לך ימה
נא או נב מהם כדי שמתוכם תבין לכל
האחרים כמו באלף י' אלהי' סימן למדבר
בעדו כמו מעבור על פניך ואני אבוא אחר
אלף נזה כמו וקאם שמו' עושה סליח •
אלף האמורה או במקום אשר נזאו כמו
דחו ובמקום הא שנה כמו שמה • וכן
בשמושי הצד' ש' בית המקדש כצא דין
כמדבר או בית הכלי כחרי' ובק' לית
בית הזמן בדעת הטובה בימים דהם
ובעת ההיא • בית עם אף בשפה דבד' ה'
כמו עם חסד • בית צדקים הא הידיעה
כשנחת בקציר כמו הקציר יהושע וסוף
רבים בכל האותיות •
עוד יש הלכה אחת במהות והיא
כי אותיות אהדע לעולם הן רפות
ואותיות ב' כפית הם כשולחני' פנימים
רפות

לשון הקדש

רבות ופעמים ומוטות ואותיות יתקן
 עתה דנושות ולא רפה ואותיות יהיה
 דרכן לנה ולתהלים ומיכאל קחלמנה
 דקה והנה עובר צימחן בא השם הנכבד
 הגדול והנודע ושמואל אלה הכוזב
 מציאין אותן בנשימה לבד ודע
 שאלה האותיות הם המעלות שבאמת
 ומאד הסלינו בשבתם בעליהם
 זכרונם לדברך וחדע שכן התעשרתם
 השם הנכבד בזה וספרות המעשר
 האותיות ופך אלה במעשר כף סמסס
 כל האותיות ובעל ס' קרא להן אמור
 הדבור כי לא תוכל לבטא אותה במעשר
 ה' אפ' לא שיהי שם אחד כמאמר
 אה' או כחשש נעלמת והנה דמיון
 לבטא לה החסד שחבר השם עזרה
 ול בשבת כ' אמתיות אה' וסוד
 ודל

א' דבר א' יתקן ידע סמסס
 א' דע כי כל חכמי לשון קדש

קיצור התקנות

לאדמות חולות אב אמת אדבעה אהים
לא קבדים ולא קלל לא יבא ולא ילחם
בם יאמר אשכנזיהם טוקעים נחים
בם והוא ארבע היות קשוק נבדאור
כי סתודים סתודי גם סתודי ירשו

ירשונם עד כם עה קדמה דבר נזה למה
כי בלחם לקח חלק ושמ דב בעבודה
גם שכל גופה על שני ובסתר קדמה
השקל שני בשכלו כסול חכמינו קדמה
הרביעי גם כן כסול חכמינו קדמה

הבכור דבר נקבה ומה שני שחוריו
בנקבה הוא ושל שני כחם נקבה
אם כן הרביעי דבר נקבה שחוריו
כל נקבה נחשו בלחם ומה הנקבה
שחוריו לחלד שחוריו לבלתי חשטא

בדכור וקדמה שוכן כחלם ששה
שחוריו דא השני ולחם כחלם
משפנות שנים בשנים ודכור קשה

בקשו

בְּקִשְׁתָּ זֶמֶת מִעַל סֶמֶךְ וּקְדָה יָדְךָ
יָם כְּזֶמֶת אֲדָם מִלֶּח שֶׁבִדְיָה נִקְדָּה :

הַסֵּפֶר דְּבִיעִי עַל מַהֲרֵי שְׁלֵשִׁישׁ יָדְךָ
כְּאֶשֶׁר לִשְׁמֵי עַל רֵאשִׁי וְיָהּ לְהַדְרִיךְ
סֹד שֶׁיֵּי אֲחִים הַיְכֹסֵם כְּרֵאשִׁי וְיָהּ אֲחֵם
מִשְׁקָלִי בְּלֹד דְּעָה אִם מְלֹאכִים שָׂמָה
יְהִי כְמוֹתָם וּכְמוֹ כֹּל נְשׂוּאִים יִשְׂאֵה :

רֵאשׁ וְיָהּ וְזֹהוּ עִם מֵה לְקִדְמוֹן
וְיָם שִׁמְיָ אֲדָה לִשְׁמֵי וְיָהּ וְסֹד אֲחֵם
הַדְרִיכִי כְּמֵה נִלְוִל וְהֵנָּה בְּעַל הַמֶּלֶךְ
רְחֵם עִם קִי מְקַדָּה לִב שִׁמְיָ עִם וְיָהּ
אֵל הַסֵּפֶר שֶׁנֶּאֱמַר הַדְרִיכִי עַד הַמְּקַדָּה
תֵּם

וְהֵם לִד סִירוּשׁוֹ אֵת דְּבַר הַדָּה וְכוּ
דִּיע שְׁהַדִּידָה מֵה הַדְרִיכִי מֵה
הַמֶּלֶךְ עַל דְּבַר מֵה שִׁמְיָ כְּסִי חֲנֻלָּה
לֹא כְמוֹ הַמֶּלֶךְ שִׁמְיָ דְּמִינֵה הַדְרִיכִי לְדְבַר
זֶמֶת וְיָהּ לְאֲבִין : לִכֵּן לִשְׁמֵי דְחָק הַמֶּלֶךְ

קיצור מדרקדוק

ממנה מן הנסתר בסמך אה שאלות
 המונחת בתוכה אמר יורש על אונת
 זרעה אמר שאפילו חכמי לב להנדרה
 נלאו למצא דפחה על פי ועל מה שמעיה
 הדיקה : בארמה הוליד את אחד
 ד' אחים הארבעה אחים הם אורזורים
 אהוי והאב הצאצאים הוא האדם
 המוציאם בכליו העצמיים וטעם בארמה
 לפי ששם נמצא מין האדם המדבר
 יאמר לא כבדים ולא קלים לא בלשם
 ולא לחים לנלות אונת חסדי לב שזכר
 שאינה מדברת כד' פהות : במ ירוצון
 אוסנהם קרא התנועות אונתם שכשם
 שהאוסף הוא הגלגל לכבד הקבוע
 ומנידה כן התנועה מניע כל אלה ואות
 ואמר במ ירוצון כלומר באהוי ירוצון
 התנועות הם לפי שכלל מהתנועות גדולה
 רמז לצא אחד אחד מהם או בכה זה
 בפעולהם שוקטים נחים כמו שכתב
 ידעת שדרכן לזוז ולחתעלם ולא אריקם
 להוציאם כשאר האתיות אלא מוציאם
 אותן

למנו הקדש

אחין בני ישראל לבר : בם דכחז ארסנה
 בשחק נבראו יתה לפי ענין דעת אמר
 שבאלו הד' אותיות שדמ האותיות של שם
 הו"ה ב"ה שהם שם הוא ממלכו תקון
 האדם העליון בם ברא דכחז האדם
 היות הקדש שמהלכה כנה על ידיה
 האכילה ואחר שישם שד היות לשם
 יסודו ונעלמו כענין כל הי' ולפעמים
 לנביאים בן אלף הד' אותיות לשם
 נראות ולפעמים נעלמות : דמחה
 ענינם וכו' : עמך נוצר בידו שמהלכות
 ואחר דמחה ענינם נראה שמהלכות
 נראה כי האלף נראה הצדד לתקון
 ושם רב בברכות הולך הוא שאלה האדם
 נדול ונמל פי שנים כמנהג : גם שדן גוסס
 על שני ר"ל שברכות האלף אסתי
 ההא ונקרא בסוד כמנהג : גם שמהלכות
 ה' עמו בשם הא' : גם שמהלכות
 במלכותו עולה שרים בכפל הו"ה :
 מהלכות נראה ונראה כי עתה נראה

ענין דמחה

קיצור מדרש

מצד שמונים ואחר שהאלה סיו המצ
 בערו לעתיד צינה לזכו ולנקבה והנה
 בסוף תיבה שי' לנקבה והיו סיון הזכר
 והיו בדאש תבה לעתיד סיון הנסתור
 והנסתור ובעוף תבה שי' לנקבה ואמר
 ואמר לזכרים כי למצא הגדה הזדה
 שאלה להם בן נחשי סוף שדאלה
 זמאן ! מוכר יצא שוכן
 בוללים ששה נחש שהאלה שדלי
 הבמר דרכו לזכר אחד גללים דהיינו
 הנקבה ששה והם הזכר גללים ובהנחש
 אחרים לא ינה אחד כי אם דרך זרוע
 אחד יבא השני שהאלה ולי' גללים
 בשלשה קלף זריסנל ואמר הנחש
 שדרכן לבא אחד אן יתב מהאחרים
 משכנים שנים שהם היו והיו בשנים
 ללשול א בהם ינה אחד הנחש והיו
 אחת שלק והוללם והיו אחד חלק ושלי
 ובהם קשה ללשולם יצו כל אלהם
 אינכנס במחשבתו כאלו ילענהו
 זה את זה על דבה קשה כי היו לא ינוח
 אחר

אחר צ"י וחדק יהיו לא יסוף ~~לשון~~
 שורק וחולם : בקשו כועל ספר אמר כי
 לדמות אלה המותצת נחות צריך לדון
 על ספר : יום בדיוא מרם בו אמר עד
 אחים נבדלתי ביום ברית אגם והבדלתי
 היא ההולדה הנקוד לעילה ושתיהם
 נוצרתי בכליו הטבעיים : ספר
 יכו אמר שמספר יור על חסד
 ארבעה פאטר לה עלהא זה עולים
 יא כאי וארבעה עולים כבכחם
 אותיות האלפא ביתא וכמו כל טעמים
 שגם שאר האותיות הם יסוד
 ראש ורגל וזרוע עם גיה וקדמון
 עתה נדבר פוצץ המותצתם ונבדל
 שיש בלא דמות דאש חסד הנקוד של
 מעלה ורגל היא הנקודה של חסד המורה
 הוא הקו העולה אלפסון וזה שנקרא
 ביחלול הוא הזרוע והוא שבו היא
 שתצורה אדם חולה והיו ואהי שהוא
 הווי ראש ורגל כאומק והיחלול
 כהצי נלול והוא בעל המק דל שמורה

לעין הקדש
י

צריך להאריך מהה הדיש שומר צריך
למשוך העין ופע שר' אומת נחל
שדכן להזה נחזה שלשה מהם או
נחזות בין באמצע החיבה בין בסופה אבל
הלא דרכה לנח פסוק החבה בלבד
ועוד דע ששנים אזהות שהם השין והעד
גם הם דרכם להיות נחזות השין בלש
ישכר בלבד והעדי בהבה מתקצרים
בהצטרות והטעם לפי שבאמור אדם
אחר מהם שיתק בשפתיו וכן המוקקק
קראו אותם אזהות השריקה והשריקה
היא דבר ארוך לכך נתט שנים מהם
ולא אחת אחת על פי שהשג' נזירה
נרשעה בחבטות ודי כמה שבתכה לך
בזה הענין :

קיצור הדקדוק

השער

השני בדיני עשר הנקודות
הנבדלות : חמש קטנות
החמש גדולות : וטענה ששתי' וחלופיהן
עם דיני השוא : מאופני קריאתה :

הדבר

אשר ראוי לבאר אחר
האותיות עם התנועות
שמתנועות האותיות כי האות רומה לזוף
הנקודה לנפש וכשם שהנקודה לא תנועה
כלהי הגפוש כן האות לא תנועה כללי
התנועה כמו שאמר בחדר' ש' שיר
השירים מהזהר וזל והא לית לכל אתון
ישו לנטלא להאי סטרא ולהאי סטרא
בר בנקרי : אתון כללו כופא בלי
נפשא בר אתין נקרי הא נופא אתקים
בקיומיה עכ' ובכך דע כי התנועות הן
עשר חמשה מהן נקראו מלכים וזו
תנועה

חטעים גדולות הן קטן קטן שוה חזרי
 חייך עם ידך קצת גדול וכלא פנים
 שוה השורק והולך ששקלא א' לקח
 המדקדקים בולא פנים וסיכנה מוסד
 טוב זה כזה מקדש ענין ידו וקדוה
 חתך כל יד פתח גדול קטן חסד
 קבץ ששים הנקרא חורק קטן
 ופתח קטן והוא חסול וסיכנה פנים
 כל קצה ונקרא עבדים לפי ששקלא
 אשר לא יכל לכתובת כסבה דע
 או שיה נח חורק לא שם אזי
 חתך זהו עבדות וזהו קדש מאד
 סודותיו ראוי שיע שוכן שוכן
 וצורתם הקדש קדש שיהו חסד
 שהקדוה איש ד' כש' חסד אדון
 הגדולים אחד ב' חסד חסד
 וריחם נודה פניו וקץ לחם גדול
 למעלה לפיכך הם לכותה מוסד מקדש
 קדש קטן וידו למעלה מוסד חסד
 הפה וצורת השפה חסד
 הוא נקודה אחת באותה חסד

אשר נאמר בלשון סודי לללללללל
אשר נאמר בלשון סודי לללללללל
קודם הדבור בלשון סודי לללללללל
בשם ה' שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
יש מי שכתב שם ה' שם ה' שם ה'
השם שם קודם לללללללל שם ה'
פסוקי שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
לפסוקי שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
השם שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
על ראש ה' שם ה' שם ה' שם ה'
ה' שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
בשם ה' שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
שם ה' שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
לשם ה' שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
השם שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
השם שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
אשר נאמר בלשון סודי לללללללל
ר' ע' שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
קודם שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
שם ה' שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'
לשם ה' שם ה' שם ה' שם ה' שם ה'

קיצור הדקדוק

החולם היא למעלה על כל הנקודות מן
ותנועתה משמאל אל ימין היא כאילו
היא הקורא חולם היום השורק הוא
בנוק הין והחירק לשם מהאזנה שמש
והקבוץ מורכב משלשן ונקודות
זו על גב א וכולן פאיתחת האות להחיר
כי נוספים לשפלותם ועצם כל א ומהחיר
נשארה כדרכה הנקודה העליונה היא
החולם והתחתונה הולדת החירק ומהחיר
באמצע להכדע ביעהן להחיות כי תנועתו
כאחזניה וקראתו ע קבוץ השפתיים
כקראת השורק ולכן נאמר בישורא
בהטיה שהנקודה העליונה בקצה האזנה
השמאלית והשתיים אמצעיות הולכות
ומתחברות עד שהנקודה השפלה נכונת
כגד אמצע האזנה שהוא מקום החירק
להחירק שהם ירעים מקומו הראשון
הפתח הוא ענף הקבוץ ונקרא
פתח לפי שפאות שפתותיו של אדם
צילם נפתחו בקטן האזנה לפתח בפתח
הסגור הוא נצין סגורתא של
שלישה

שלשה מרגליות שיש בקודית א אחד א
 בשני המאורות הגדולים והואם נקודה
 במצוץ לחברם ונקרא פתח קטן סמט
 שקראתו יחור פתוחה הן הצרי אך
 לא כפתח גדול והוא שמש אל הצרי
 יסולחתהן חסר אל התענית חזקה
 אחריהן נח ולא דג
 לפי שהם מורגלים ומוחזקת אהי
 וראים להיות אחריהם או צדד
 בפעל אכן אם כמעט הן כלב טקס
 אחריהן דוש כמו סר צין שמש
 (דניה ב) או אחר קמץ כמו לפס
 מה שפירשנו שמש שמש שמש
 מנהל כאלוהים יצא בספר שמש
 ותק הן המוכן בכל הדברים כי חסד
 אחריהם דוש סוף אם חסעם חסד
 התק אז יבא אחריהן חסד כראי
 וכן לא יבא אחרי חסד אחר עם המגול
 הן מורדות פסוק אל אלה ואלי
 יד הרבוי ואת כל נשי ונשיך דגיד
 יבנה העין כמו וקרא אשתו בלעזא

קצות חזקוני

אחד קצות חזק' שלם כמנהגו לבי שהיה
במקום שורק ויש בזה סודות לבני
המחקר בדברים כמו וילך למה נקרא
ולא בשורק ולפעמים אף שלא נקרא
העין בזה אנו רפה אחד שלם נקרא
ודע שזה שורק שלם כדין וזה המלך
אם הראה אחד שלם מקורו דני
או שיהא נח תדין שהוא חנוכה קטנה
ואם רפי כמו שלם בזה תדין שהוא
במקום שורק וכן גם אחד השורק
שוא נכנס ורפה תדין שהוא תו ונ
דע בזה לזה תלך תדין שהוא נקרא
שלם מקורו ונראה לפעמים שורק נח
ידע שזה כמו והקדוה את השמיעה
כי בעבור שהם רסיה תדין שהיה
חנוכה ורסיה שביד בעל וזה
דיושה תדין שהיה חזק חזק
יש עוד נקרא אחד נקרא נכונה
עבדים כוונת שהיא נכונה לכל הנקרא
היא השוא צורה שתי נקודות זו על גב
זו כשנמצא במאמץ להצדיק צדיק
ולפעמים

ולעשות ודאמות מי חנא המתחבר אליה
 כי מעצמה אין לה טעם וזו חבדית לשם
 ענין התחת והקמץ והסגול ופני השמים
 יחדו נקראו חטף סתם חטף קמץ חטף
 סגול כי השוא הנלוה להם חטף מעלת
 כלי יוכל להקרא עוד חטף וסימן חטף
 שבה ותקחם והן חטפים הלל עקרים
 לשרת עמו באותיות הגרון שלא יחבן
 בהם השוא לבד לפי שאותיות הלל
 נקראו אותיות ההרחה ולמען הדיח
 את גבולן אחריו המורקקים שלא
 יקחו שוה כל שוא חידק דגש חידק
 כל במקום שאם חידק תחת האותיות
 א"תן שתבאנה על שאר האותיות כמו
 ישקו השומר יבא במקומו סתם
 כמו ורוח על פני יחלץ מדאמו בסגול
 אמסך אמסך שוא חל שלא יבא
 בהן בשוא לבד ובפדש ברש חבד
 כי אם בחדש אמסך בחדש חל
 לא יחוש השוא לבד מהסימן לבד
 ידח מחנו נדח היינו נדח דיני

קצוץ פחדון

ח"ס נחמה נחמה ידענו שהקדמ
 העתה לאמת הורין דוש כל שבת
 דוש כל שבתוק אהיהם כמו יחפץ
 יחמד יודק כשיבא החזק תהיה
 אמת שפושח לפני אמת ורעה אדירה
 השעה פשוט כמו ידירה יתיה ואתם
 שרשיה ברא באשם עמד גאון קדוש
 וצדו יש כחית אחרים לפעמים בשעה
 לבד לפעמים בהמשך כמו קצוץ קצוץ
 נהסכו עליה נהסכו לא שולח כחש
 על הסודות ושלמות העצמים
 להם טעם כמו אדירה בודי גאון
 בשוא לבד יענה שאלה אדירה
 קמץ גדול הן וקמץ טעם טעם
 קמץ שהיא קמץ בשוא עכד הקמץ
 הטום והקמץ דחש מטה לקריאת הקמץ
 טעם קמץ היא בקריאת הקמץ טעם
 ובא בהקמץ חלם דחש הקמץ הראויה
 להחלם מהו והקמץ חלם ראש חרשים
 אהלים ולפעמים קמץ דחש לבד שמש
 כחש קמץ באמת הראויה להחלם
 כמו

האברים שזה הענין ששואב ספק לפניך
 בצנן זה אמרה חשוא אחשי וקפון
 יתב נה או נע חראה התבה חשוא
 משואה ששפעתו על כל פנים שמוע
 השוא ייש לך לדמות גל אפסוקסן
 ראוי להיות הטוב בעבור שבה במקום
 חולם אי נמי במקום חולם או קפון
 חשוק של אות ה' חשוקים או הזמחור
 לה שבורך זה הוא חכמי קפני נאלי
 (בשמואל א' כח) שחוא צמי וחשוי
 חשמי בפילם גללי והוסב החשמי סמן
 שחיה ראוי להיות במה הפעל לחתהען
 הפעל ולמעמים בא גל להפאת חקיה
 שלא להניע השוא שמוע חשמי חשמי
 לקה: ד' בוקר אחד אפסן זה שפדהו
 כמו וחזבר-בספ-בעפר עמי זכרי נא
 וכן כל כל ששפדה בקמף חחם בכח
 הם דחקה חקיה אפסן חשמי חשמי
 מכל עצמותי וכל אחי ריש שחם עפ
 החסרה בקמף רחב עלי בוקר זכרם
 יזה אחריו אחד חמדות חמדות

קיצור מדרגות

יהיה השם כמו מדבריה נא וכן אם
יהיה מאריך ההם הקמץ כמו משנה
לנו וסגולים: ה כסולים פי הקמץ
במדות איתן על הסגולים הו השוק
כמו נסב את הר שעיר יחם בלשר
הילד:

ינחור לשוא שאמרנו שהיא עע
דע שנקרא כן השם טעמים
הא מפני שהן לו פה לבנה לו ביר
בעצמם דיוני לומר שלא נמצא
חבה בשוא לבד כמו בשאר התנועות
שכל תנועה ותנועה יבנה בית אל
כי יד זה או אם גם כל שם את
אך בשוא שוא עמלי בזני בדי יתה
דשלישה חספים עמו תפ מפני שהיא
משועבד בקריאתו לאות הסמוכה
לו שקריאתו פנים מסתם שנים לה
על אופן א בלבד ככל התנועות והנה
קודם שתדע קריאתו להיכן נוטה לפי
התנועה הנה אחרי כשאנחנו מניעים
אותו באי להזע קודם הדבר אשר
מניעים

פנינו איתנו והם ה' ופי' כנס א' ב' ג'
 ד' ה' א' כל שוא בדא' ש' יתבאר
 לעולם הוא נע' ב' ש' ש' ש' ש'
 הבאים כמחד השני נע' שמו ל' ש' ש'
 ישמעו וילמעו ילקחו בשבתה' כ' ש' ש'
 וזה בין אם השני שואן באמצע תפוז
 בין אם יהיו בסוף תבה חב' לעולם נע'
 כמו וילדה בן נשאת בן ב' ש' ש' ש'
 אלהים ל' ש' יצך נהרופים: ודע
 שכתבנו כל המדקדקים אמרו בהפך
 ששני שואן בסוף תבה שנים נה' ב'
 אבל ר' שמואל המדקדק חסידים שנים
 השני שואן בסוף תבה תא' נע' כ' ש' ש'
 תבה וזה כפי תר' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
 חד כספי חיות חמד אות השוא השני
 בסוף תבה דנושה וחדש מכשיו השוא
 להתעעע והב' כספי שכל הכללים הללו
 הם לתפארת הקריאה תודאי קוש'
 וכבוד גדול הוא לתודיא שני שואים
 נה' ב' ונכון הוא:
 ג' גדולה כלומר שיה' אחר ת' הוא נע'

קיצור מדרקדוק

כמו פ' מהם כי הובאו ששמו כושמור
 יאם חתוב מלעיל השוא נה כמו עם
 וז' וז' יזה וקדמה לכה שובב
 קמחם יאם חתוב מלעיל
 בשמח מלה דעירא הבאה אחריה אומב
 מלעיל השוא נע כמו ישובי בה ירש
 כל ישרי חלד ירש כלו שמי
 חתוב שמי דעירא חתוב נע כמו מלעיל
 הדברים האלה אומב אם הדברים
 לא חורש השוא בהדיא כמו יאם
 שמי ואם ככה את עושה ליי
 ה' הדברים לשמחנה שמי אומב
 דומה הדמיונה בשוא אהוא מנב
 לאחר דין כמו הלכה הנני עמי
 ומהר האלים לעשותו ילכץ
 בלעדי זה לא חורש במבטא אלא
 באומב הדמיונה וכפול זה אם תהיה
 דומה במבטא כמו תשפטו
 ותמחהו הכחור
 בעירא נאמר כי פעהוא נקד
 באחר כון אומב

א קריאתו חסדוטה נוסה לקריאת
 הסגול ועם נוסה תהיה קריאתו
 הפכה כמו דבר בלעל אלך משפחה
 קורץ אותו כאלו קורץ חברו ופשוט
 שמוע נא לכל תכלה לכו מכם עששו
 לכו חזו מסעלה ת כלם ספד חזית
 הודיע תחת השוה יבה זרעו של
 הטעם זה שוא דעומה שון לעומה
 טעם כמו שכבר בדומה לבקריה
 קריאתו כקריאת הסתודת אם לא
 אחריי אחד כואצות אתה עש
 ב יסוד לספד מוזות מזה שיקרא
 שפד לקריאת מוזות מזה שפד
 תאנה קריאתו נוסה לזרעו של
 שפד מזה זרעו שפד מזה שפד
 יעם נצי אשפד קריאתו כקריאת
 הדין שפד שפד ואולם זהו נספד
 הי אור צא נא שפד הלאה ועש
 שפד לספד שפד קריאתו
 חזק כמו שפד ירדו שפד
 להיות ועם נוסה קונה קריאתו כהדק

קיצור מדקדוק

במשכנו כח אשה ביד משה ואהרן
 וידעו כי אלדים כעל נקוד ביד וידעו
 בהדק אכן אם הורגסיה בחירק
 אז דמא בקריאתו הפשוטה כמו ויערץ
 אהב ויד הראויה להנקד בשווא והקד
 לה א מאותה כולם נקודה בחירק
 כשל השוואה שאר הורגסיה כמו ערו
 בחוסת לך וחדה כעל עולם והמה
 להקד אשר בא מהקד וס' וחרושה
 חלד ברחה לחזק לא יהי שני שואין
 בדאש חבה כי לא חכנו ולא ברא
 בכל ספר נקדא : : : : : ונא אלה
 חזק כי השוא שאת הקדמה לה
 החדק עם הארץ ינע השווא אעפא
 חירק חלד יד במו חקיה להם עבד
 משכנו וקחו לכם : : : : : ונא אלה
 מה כי עני לאחור חלץ בשער זה
 ג' ערובי רעיוני לאמה לך כי במו
 שהאותיות מתחלפות זו בא כלל בשעו
 הקדים הנה נב בעקדות הפתח בא
 במקום סוף כמו ער עקדות שלמה
 אהיה

אהיה שראויה היתה השין לבא בסוף
 שנקמה שלחם ופמקום חירק ואחרי
 שהיה דינו פלון החירק בא תמורת
 הסתח כמין עתה סת וסח וסח וסח
 דלתן ראויזה העלמסתה וכן כולם
 ולא הבאתי משל בכל הנקודות לפי
 שמהאחד סני להבין ורצתי שלא להאיר
 אלא לעשות קיצור ועתה נעים
 הקורא אין לך לחשוב שהחליפם הללו
 באו דרך מקרה והזמון כי כפי
 בדעה גדולה ופכונת מכוון לדרך שות
 ולסודות נסלמות ולהסודות הללו ואמרו
 לא נדע צא וראה כנה שאמרו ר"ל פ
 לא דבר רק הוא ואם דק פו בספח חסד
 אחת הכונה דק נותן פלל הלשון צדק
 בטעניהם עד חקום שיהי מועת לעד
 הקדוקיה שמה מנהו למאשרים בעלי
 הסודות וזה יפסק לך בדרך

בזה השער יג

וזהו סוף השער יג
 וזהו סוף השער יג

קצור מדקדוק

השער - השליש בדיני הדגש
הוא - סימן יפה החזק הוא
הדגש זה הנקרא ענף פליטה שנים הטעמים
לא נסמך !

אזהרה - פדודנו בשער הקודם
הענין הזה הוא קטע
שימאני ענין השמות נקרא גם כן דגש
והוא החזק בשער פסל אזהרה שוב
הם משפטים ליאמרו השמות ;
דע כי השם הוא קו חושב על האות
שהיא דגש והאות על השם כדור
יהיו חמדיסים להשמינו פסל ערמו
הטעמים - הדגש הוא בקודם חק האות
וקראה דגש לפי שענינו דגש כלומר
שהוא נגש אל האות הקודמת
בקריאה והוא החזק וקודם כל דבר
כלל

קלל זה מקה כדרך בענין הדגש שלום
 נפוצה אלע באמתות התורה ל
 לארבע טעמים או לשון אחד
 להבחין הענין או לחזק הענין להסיר
 הקריאה כמו שצבאר אחת למחנה
 והנה הדגש פתחו קל ומכאן חזק הקל
 הוא הדגש הבא באותיות בל כפת הבא
 בראש הבה כמו בראשית ברא
 אחר שיהיה נה כמו יסור קצור ודוסק
 שחודשים הללו לא באו להודיע לל
 כלום אלא לתקן הקריאה והדגש
 החזק הוא הבא בכל האותיות ל
 בטעם שרץ מליץ והוא הבא על א
 טעמי שהגבולו לך

א להסיר אות וזה הטעם שספד
 לכמה הוראות או שירבעל הסיר
 אות שרשית סמו וישע ה' אלהים ישיש
 נטע והדגש של ט"ה לתשלים הענין וכן
 מן נתן נאמר נתת או להסיר חזק
 שחושית כמו מציית מן צ"ה והקדמתי
 הראוי מן מרי או להסיר מן ענין נפעל

קיצור סוד קדוש

כבוד מלכותך דע המה כבודך
 הנפיל ולקדושך הנשגב והנשגב
 אדם הנפיל והנשגב לו כמו סוד
 ויב אלהים וכן דעו ויב אלהים
 להשלים את הכל הקדוש לו כמו
 הן סבב סוד וישמח סוד הכל
 זכה חלה חזקה חזקה חזקה
 זכ על השלום סודן הכה סודן
 קדשה אדמה אדמי קדשה אדמה
 ולקדוש יקדש אנה אל חזקה
 סודן שדד אדמה עליו סודן
 היולד ליקדש אדם ביקדושך ולפעמים
 על הטמא הכולל סודן אדמה
 נח בנתיב כמו שדד סודן
 לפי סודן שדד ודומים אדמה
 הידעה כמו שדד ודומים
 וכן באומות כלל המורים על דע דוע
 כמו כדד ודד בנתיב ולפעמים אדמה
 וי ההסוד סודן והאדמה ודומים
 בא להשלים האדמה קדש סודן
 חזקה דדנה האדמה לכה עד הנד
 ולפעמים

ולפעמים על השלום הא המאונחה לו
כמו כלל ופחות עליו הדאוי ישמחו
ופעמים היא כחובה הקצולם לא יפסחו
יזכרו במשקל עיניו וכן במלת כסנו
מסני אתו אתה הדאוי כן מנהו אותו
אחת ואלו להחיות על הסרון ריו
של כנין התפעל כמו אל השמאו הדאוי
התשמאו וכן כל שיש שלמד הסער
שלו חיו בא הדגש לחיו הכנו להסרון
חיו של למד הפעל כמו הכרתי השגתי
הדאוי הכרתתי העבתתי והדמית :

ואל תשם הסכלל בענין הדגש
שאין דגש אחד שוה כע חוץ מחבר
שהי שגם להבדיל מלשון שיהיה
ואחר שוה נח על הדגש בא דגש ו
ולפעמים לא בא כמו וקראם ודע נכ
שלישמים ובה הדגש להבדיל התבה
התפעל כמו שגת שכלל דגש הו פעל
וכן להבדיל שם אחד מהשם האחר
כמו ומלאו בחך ובתי כל עבדך דגש
אחר קחץ שלא כדין כדי לשם חפץ

לשון סנהדרין

בין לשון בית ובין ואשיתנו במדבר
 שהוא ענין שכולן קצותם בזה המדבר
 אמרו אלהם קל להם שבה להפך
 כלבד וקצתם אמרו גשמה חזק לסי
 שהוא הנהגה המדשיש בעולם בית
 ב' - להבחין העליון בלשון שהוא
 על סמך בן יסעל פועל
 והתקדש שיש לשמם דנושה עין הפעל
 כחומר שחיה מוכן ענין קדוש שהו
 מוכן ענין חזק ויהקדש שיהיה
 6. מוכן החסד :

2. לחזק הענין סמך סקבש דה
 שדוש חזק מכל המדות על
 חזק הקדושה באש צדק (בישעיה
 ס' לז) דאש הוה ילדב הנהגה והנהגה
 דה' - אלהם חזקת הקדושה כמו מוכן
 (ביחזקאל סא) וזה שישב חזקת
 לילה כפחיתונה (ביחזקאל ח') בזה
 הערבות חזק (בד' ב' לא) ולמעשים
 בא הדגש להפארת הקדושה כסמך
 ההפסד של אפף כמו פניביתך פחפח
 ביחזק

קיצור מדרש

ב מפסיק אם יבא בהבה עשופה
 אה"י פסק כפד עשו פלה יאני
 מעצב איבש או אמהטעני המפסיק
 כאשד ענד דמחל בשער הטעמים
 אז דוסלטה פה שמה דנד כמ"ה
 א"ש בראש חבה דסמכד

ג דחיק פי פלה זעירא שפופה הא
 כ"אן לא"י דין דחיק וכתנא
 שהמלה היה כקוד יא פתח או קכ"ז
 או כנו"ל ונפ שהמלה בסוף המלה
 שראשד כנד פלה יא שם שיק נח"ל
 שונ להם אינדיק אזהרפה בטל כחו
 קה בצע זה פל נדענה וכן רבד
 שפופה הא כמקף סמכד אלה זעירא
 שראשד פנד פלה יא כמ"ה הכסה
 פלה פלה פלה פלה

ד אה"י לזרמיק פירוש שטעם
 כמלה שפופה אזה מאדיו
 ה"א רחוק מן הטעם שהיה זה אומ"ה
 בנד

לשון הקדש כה

בגד כפה בשביל שהתבה החוא מלעיל
 והוא שתהיה סמך הא-מו בכה ומו בפעל
 יצריך נכ שלא יהיה שרשית ואחריה
 מחמך-תבה מלעיל או תבה זעיר-א
 שראשה בגד כפה ואין בין טעם התבה
 הא לטעם התבה השנה כי אם תנועה
 אחת בלבד ולא יותר אז יבטל הרפה
 כמו בכת תבדוק באו בפועל ואע"פ-ה
 גם וכן ונבחר פסח ארצא כנען-שאין
 בין שני הטעמים כי אם תנועה אחת כי
 הש"א אינו תנועה ואם תהיה הה"א
 שרשית לא יבטל הרפה כמו זה ענה
 פי פ"ך ענה כך ודומיהן אמנם אחד
 טול הא נהה בפועל יבטל הרפי ג
 שתהיה שרשית כמו ומשנה פסח תעשה
 פלא וכן אם התבה שראשה בגד כפר
 מלרע לא יבטל הרפה והטעם כי יזה
 לא תאריך. הסמך תהא אות מהבגד
 כפה ולא תקפיד על קריאתה כו
 מבסבך שרף וכו' לומר שראשית להיה
 ברוך ברפה הב"ה אבל הוא בדגש שלא

קיצור מוקדמות

כדון להפארת הקדמה : ונכ מצאנו
 תבות רפויים בהשגות הלל שלם כדון
 כמו מצאה ביה וילדה לו בנים וכולם
 להקן הקדמה שבכלל ההקצת יוצאות
 מהכלל ובעוד שהכללים הללו כולם
 להקן הקדמה יש להם לרשות היופוטק
 : ודע שבעתהם מלהדרינו דהיק
 יאחי למרחיק אותה שם שקץ מזלים
 שמה לאחיות בנך כפף להרגש בדוש
 הזק גם בראש תבוא כשהגהתה שמים
 הנזכרים כמו ואעשה שם אלכה
 דיומיהן וגם זה לא נאמר רק על חלק
 ילפנה קמץ או סגול כמו אליו דב
 שהצאתי לפניך :

עוד יש נ' מזכרים אחדים לאותיות
 בנך כפף דפסוק לאחיה שיהן
 רפויים :

א כשהבאתה בראש תבוא שאתה
 היום אצד לאחיות מכלל כפף
 מהוציא אותה ופנאית שהיה הרמשה
 בקורה בשוואתה דאשונה בהכרד
 היא

היא דנושה כמו הלא ככרכדש ובני
 דין בהכבדי כפרעה קטנה כבה איש
 וכשאינם כמוצא אחד לה' שוטל הדפי
 כמו מושלך קדשו כפתים והי כפורתה
 וכן ששתי הדאשונה בשוא כמו והוא
 אשה כבהוליה כי כובה ודע שבדלל
 וכף אעפ שהם כמוצא אחד והראשונה
 בשוא כמו הלא כנעת מזור נא בנבר
 לפי קריאתה בן אשר הכף ברסח זלפי
 קריאתה בן נפתלי ברגש :

ב... אם חצי התבה דומה לראשונה
 יאז חצי הראשונה דומה
 יתצי האחרונה רפה אע"פ שהיא סמוכה
 לאותיות אה"י כמו ושכרתי ברכך
 על אתה כלבד אל שפאאו רק אלו
 השנים :

הלא אחד שוא נה' כוטל הדסה
 כמו ירא פרעה וירא בלך
 והטעם לפי שהאלה אינה נרשמת בפס'
 אפילו בששמה יהי היא כאלה אפנה
 שם :

קיצור הדקדוק

יה כחצאנו שתרשע כל שם מוטל על
 המפורת והם מי פסוקה נאדר בקדש
 דכמו כמבן עם זר נאלה אשירה לה כ
 נאה נאה שירן לה כי נאה נאה נדבריא
 דתבריא שבכה פסנתרין יחנה פסנתר
 אלדן וראיה לקצה מהדוקדוקים שנת
 טעם לקדחת צמותן ואלה ראיה לכחבן
 לפי שאינו חסלה למה אטעם בנחלה
 ובהאחר אין להשיב: אמרה ידיר הקורא
 הזהר להרמות הרפה ולהתקן החזק על פי
 הכללים שכתבתי כי הוא עקר גדול
 מעקרי הלשון וכל זה שסד פדיר הלשון
 והנה לא שכתב כלל מלל כמעט
 מזהר במקרה ובכלל מלעיל או מלדע
 וכן בדרכי הסמיכות ואחז נשים קצו

למלין בשער זה :

המקרה הוא קו מחבר בין חבה לתבה
 יעם הטעמים לא נמנה והוא
 מלשון הקפה וחנשה לפי שעושה על
 הדוב את החבה שלפניה מלעיל ומנשה
 להבה של אחריה וכן יש קורין למקרה
 סמך

ממך שהכל ענין אחד
 וכלל מלעיל או מלרע דע שכל
 משה שהטעם המעמד אחר
 אינו בתנועה אחרונה כמבואר
 היא נקראת מלעיל בין שיהיה הטעם
 בראשיתה בין שיהיה באמצעיתו בין עליה
 בין תחתיה וכל שיהיה הטעם בתנועה
 אחרונה כמנה היא נקראת מלרע
 ולפי דעה הטעם שנקראת מלעיל או
 מלרע שפתחו למעלה או למטה
 לפי שמשב הטעם אינו בתנועה אחרונה
 כמבואר ויש עוד תנועות אחרות
 תנועה לאחוריא היא נקראת מלעיל
 כלומר למעלה על שאר התנועות והחפץ
 במלרע שהטעם כמנה הנה כל התנועות
 כמבואר ודע שהיה כה שם מלעיל
 עם יו הכתובת עבר לעתיד ואת צד
 הירב מלרע כמין דעת ידעתי כמבואר
 וידעתי כי שם אהל וידעתי כי חסן
 פקדה פקדתי ופקדתי נודע ופקדתי על
 הטאות וכך ידעתי ופקדתי וידעתי

קצת מדקדק

היטב כולם מלרע מפני י"ז ההפוך וזה
הסימן הקה ביד כשהטעם מוקדם
בתורה כך הדבר מוקדם ועבר וכשהטעם
מאוחר בתורה כן הדבר ההוא מאוחר
ועתיד להיות ולפעמים אף ע"ז ההפך
הם מלעיל ועל חוב כגון הלמד כמו
יניאנו אל המקום וסדרה קננה
אפרים ומחמור כגון דרשנו

והדומים :

ובדרכי הסמיכות דע שהסמיכות
היא בשמות ויש שמונה
שישתנו בשמיכות או בנקודה בלבד או
בנקודה והאות או לא בנקודה ואל
באות בנקודה בלשון כמו ע"ז מספר
כשהם מוכרתיים כגון ובהסמיכות
בפתח ע"ז ה' וד' מספר מספר השנים
או ישתנה הסתה לר"י והמספרים כמו
זה בית עין בסנאך ביתה וזה שימן
עין ב' והשמות שישתנו בנקודה והאות
הם כמו ושמחה וקב"ה שסופם וזה
אחד קהל ישתנה והוא בל"ז וקפ"ז
בפתח

כפתה כמו כן שכולה שחלה וכן שפתה
 שפתה שרה ימן הקמה חסמה אדם
 וכן נחלה צדקה והדומים ויש שישתנה
 הקהץ בפטול כמו מן מלאכה מלאכה
 ה ימן משמרה השמרה הקדש והשמו
 כמו דבר חכם נהר ודומיהן בהכרתם
 כולם קמוצין ובהסכוכם משתנה
 הפה שלחם צקודה בש"א ועץ שלהם
 כפתה כמו דברה נהר פלגיו חכם
 לבב והחכם פהותה מפני היות אחת
 הנרון כמו ולחצד ביה עשן העיר וענן
 ה עליהם יוחם כולם הפה נקודה בודטה
 פתח מפני היות אוח הנרון וברזיים כמו
 דברים חכמים נהרים נאמר דבר קהלה
 חכמי יעצי פרעה נהדי נהלי
 שלא יענה לא בנקודה ולא באות כמו
 עמד אברהם סמוך עמד עבד מוכר וולא
 יש שנוי צניהם וכן נאמר אסור לל
 נשמנה בסמיכות נאמר הלציו אסור יבד
 והדומים וכן שני שמות עצמים הם סמוכים
 אף בלא סימן הסמיכות כשהם פקודה

קידוח מדקדוק

ידי בזה הערה לסמיכות כי דרכיהם ובינ
בפסוקים ומאלה הקיש על השלש
ובכן השער
משלים :

השער הרביעי בבאור הלכי
השלשה השם
והפעל והמלה :

החלק הראשון הוא השם
דע כי מצינו חשמונדה
רבים הם ייש כי שחלק אותם על שלשה
עשר חלקים ייש כי שחלק אותם על עשרה
וראיתם לחלוק אותם על שנים עשר
מזכר והם : המין הראשון שם העצם
שנקרא בשם נקבי פראפריו : המין השני
נגדר

קיצור מדרש

מהי כוח שלא באמר אמתם ירושלים
 שיהיה משפטיהם כירושלים כמו
 שנאמר שש ירושלים ירבו כל שלא
 הרבה לומר אברהם יצחק כמו סופי
 נחלים יי : פני שלא ידק ולא אברהם
 אברהם כמו שירי שודדי יד יורה
 כל ה' בדיעה שלא יאה ולא אברהם
 כמו שראו לומר כמו חסד או בעשה
 בני שלא יזכר לומר כן אברהם
 אברהם אברהם כמו כן חסד חסד

הב שם נגד מלמד שהשמות
 יי גרם וזהם חסד יי
 נעשה שם מוסמך יי עליהם מאתו
 האמת כמו חסד זכר כמו
 חסד זכרון חסד יי מן חסד זכר
 שכן אכל אומר חסד חסד חסד
 חסד ברא יי והי חסד יי
 חסד שם חסד חסד חסד חסד
 על חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד
 חסד

לשון הקדש

כמו סימן לקריאת דבר כמו מין שמים
עץ אבן עשוייה ללבוש בעיני אדם עץ
בגד ספר שיר טוס גדי תורה שנתה תכל
שנה לקול לשלשה חלקים וא' צומד

דומם . הי אדם בחמה דהו תורה מוסר
עץ עשב . דומם כסה זהב ששה
ברזל וכיצא שכולם הם סימן לקריאת
דבר

הכין הד שם התאור הוא השם הנמל
על שם העצם כמו אדם אדם
חלל כחכמה נקרא חפץ בעבור החכמה
שבו וכן האדם נקרא צדיק בעבור הצדקה
שבו אם כן נקרא ששהם התאור הוה
הפך מהשם ואד ש"ש לכלשם ושם
שבו טעם וסבא למה נקרא כך כמו
הבגד שחור שחור נקרא שחור בעבור
השחור שבו ומה צבוב חלש צבוב
זקק עשיר עני לבן אדום וזהו סמך

דומה לו

הכין זה שם סמך ומה דהנהגה
על דבר שאין לו תאור

קיצור מדרש

כפי עצמו כמו חכמה נפורה כבוד
 ארמימות לבן שחזיתיה נפוצה
 המין . הו שם העדר הוא הנפוצ
 שאינו מורה נפוצ על העדר
 דבר אחר עליו וכל אחד מהם להיות
 בנפוצ אחד כמו חושך מורה על
 העדר האור מזה מורה על העדר
 ההיים עורן מורה על העדר הראות
 ודומיהם :

המין . הו שם מצטרף כלומר שיש
 לו צורה עם חלו כמו אב בן
 אה ואחות עבד ואדון כי לא ימצא
 זה חלו נדך

המין . הו שם מושאל והוא השם
 שאינו השם עצמו של הדבר
 ההוא אלא כמו השם עצמו כגון הסוחר
 נקרא ערב בשביל שהשוחטים עודבים
 זה לזה וכן מצינו ביהזקאל לער
 מערבך כמו לפחור מסתך :

המין . הו שם משתק הוא השם
 אחד המורה על יותר מענין
 אחד

לֵאמֹר הַקֹּדֶשׁ לֵא

אֶחָד כִּהְיוּ רֹאשׁ שְׂמֹנֶה עָלֵי רֹאשׁ הַדֶּשֶׁל
הַיָּעַל וְהָיָה רֹאשׁ הָאֵלֶּיךָ עַל שְׂמֹנֶה
אֵל עֵין וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה כִּהְיוּ עֵין
הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה וְהָיָה עֵין

הַמִּצְוָה הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה הַיָּעַל
הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה הַיָּעַל
אֶחָד יֵשׁ לֵאמֹר וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה
אֶחָד כִּהְיוּ עֵין הַמִּצְוָה הַיָּעַל
לִבְנֵה שְׂמֹנֶה עָלֵי רֹאשׁ הַדֶּשֶׁל

הַמִּצְוָה הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה
הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה הַיָּעַל
עֵין הַמִּצְוָה הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה
כִּהְיוּ יֵשׁ לֵאמֹר וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה
הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה הַיָּעַל

הַמִּצְוָה הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה
הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה הַיָּעַל
נִסְתַּח מִלְּפָנֶיךָ בְּהַחֲלֵק בְּקִרְבָּנוּ
שְׂמֹנֶה עָלֵי רֹאשׁ הַדֶּשֶׁל וְהָיָה עֵין
הַמִּצְוָה הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה
הַיָּעַל וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה הַיָּעַל
וְהָיָה עֵין הַמִּצְוָה הַיָּעַל וְהָיָה עֵין

קצור מדרש

עד רבוא ונקרא נפדד ב' האחד לא
 יורה האטודמות שם שם וכן סלים ונהלוק
 לזכר ולקבה ב' אחד הוא לשון זכר
 ואחת לשון נקבה וכן שנים לשון זכר
 ושנים לשון נקבה וזכאן ואילך ע"י
 עשרה ב' א' חסד וחסד ב' חסד חסד
 כמו שלשה ארבעת חסד חסד חסד
 בחסרון חסד כמו שלשה חסד חסד
 שגאה שחסד חסד חסד חסד חסד
 בסגול ומעשרה עד עשרים יחזיק הנקבה
 בה' אחת עשרה שנים עשרה והזכרים
 כל' חסד אחד עשר שנים עשר וכן כולם
 ומעשרים עד עשרה חסד חסד חסד
 בסגול רבוי הזכרים כחשד שלש ארבע
 וחמשה וזמא חסד חסד חסד חסד חסד
 וארבע בסגול הזכרים ודבוא כל' לשון
 זכר ורפואה כל' לשון נקבה חסד חסד
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 עשרה חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 כל' לשון חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 ומעשרה חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

יום ששם עשה חסד עמו
 העשרות נא יתקדש
 קדמ'א דמלכותך עמו
 עשר יתקדש עמו
 ועשרים שנים
 הוא על ארבעים
 קדמ'א דמלכותך עמו
 יחזק חסדך
 בך מסעך למען
 עמך

קצור מדרגות

בסוף שני שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
החלק הזה שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
עשרה פק. בזה שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
ולקצור דאמשה זוחל: פק. בזה: וזוהי חסד
החלק הזה שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
החלק הזה שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
דאמשה זוחל: פק. בזה: וזוהי חסד
שנים לשנים שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
לארבעות זמן אחד: פק. בזה: וזוהי חסד
נמצא הוראה זו בהבדלה כי אם צריך
לשנים שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה

החלק הזה שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
החלק הזה שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
כל דבר שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
כי אלה שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
בהדור וזהו חסד: פק. בזה: וזוהי חסד
בהדור שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
יכול הדקדוק שיהיה שליש: רבע: כח. ט. פק. בזה
נחיה למס' המצ'נים ולהוציאם כל דבר
ודבר

קצת מנבואה

יצאת מבהולך וארצות חור ופננתך
 יהא שפעתך צדק יצא צדק צדק
 מה כחמה חלך הוה צדק מה שפעתך
 סגל צדק יצא צדק צדק צדק צדק
 הבר צדק או צדק צדק צדק צדק
 לבר הסגל צדק צדק צדק צדק
 הנבר צדק צדק צדק צדק צדק
 אכל הצדק שפעת צדק צדק צדק
 ופננת צדק צדק צדק צדק צדק
 חלך צדק צדק צדק צדק צדק
 אותם לכל הצדק צדק צדק צדק
 ועתה דע כי כל צדק ופננת צדק
 הקוצצת צדק צדק צדק צדק צדק
 אזהרה וזהו המצדק צדק צדק צדק
 שרש צדק צדק צדק צדק צדק
 וזהו צדק צדק צדק צדק צדק
 ולעיל צדק צדק צדק צדק צדק
 שרש צדק צדק צדק צדק צדק
 הצדק צדק צדק צדק צדק
 לך צדק צדק צדק צדק צדק
 כי צדק צדק צדק צדק צדק
 אותה

אמנה פעלה אלהים וזוהי אלהי אברהם
בראשו כהו אלהי אברהם חלך קטנו אלהם
נטי חסה וסך קטנו אלהם גדי סמ אלה
ועי פה סמ אלה אלהי אברהם חלך קטנו
שכפול והאלהים חלך חלך חלך חלך
שכפול ש אכל אלהי אברהם חלך חלך
חלך וכן פולס חלך חלך חלך חלך
מהשדש אחד חלך חלך חלך חלך
קנו קדמו חלך חלך חלך חלך
פולס חלך חלך חלך חלך חלך
אלה חלך חלך חלך חלך חלך
קדמו אלהם חלך חלך חלך חלך
וכיוצא לדברי אלהים חלך חלך
את חלך חלך חלך חלך חלך
שכפול חלך חלך חלך חלך חלך
לשון חלך חלך חלך חלך חלך
בשם האלהי חלך חלך חלך חלך
חלך חלך חלך חלך חלך
לשון חלך חלך חלך חלך חלך
חלך חלך חלך חלך חלך
חלך חלך חלך חלך חלך
חלך חלך חלך חלך חלך

קידוש מדינת

התחד נרמז בנ שיהיה זכור וזכור
הדיו נרמז בלח פל שיהיה זכור וזכור
קידוש מדינת קידוש מדינת קידוש
דמיון הדין והצדק והצדק והצדק
שם נחש שיהיה זכור וזכור
לכן נחש שיהיה זכור וזכור
ואם ידעה אתה אלוהים כל נחש
ושרש של פלה ושלחך הנסתר
חבנך הקל כחנך עבד שיהיה זכור וזכור
העשיר פל שם בנ שיהיה זכור וזכור
זה הנקשר בכל חבנך חנך נחש
פעלה שיהיה זכור וזכור
נחש הקל כחנך עבד שיהיה זכור וזכור
אם חנך שיהיה זכור וזכור
חנך שיהיה זכור וזכור
חנך שיהיה זכור וזכור
חנך שיהיה זכור וזכור
חנך שיהיה זכור וזכור
חנך שיהיה זכור וזכור
חנך שיהיה זכור וזכור
חנך שיהיה זכור וזכור

ה'תש"ח

[illegible]

בני צור חזקיה

[illegible]

הוא מסבית מההפך כמו במסכת
והנהגותם ומהם מהם ומהם
ודע שלפעמים בעץ אחד נשתל
בתקום בין אחד פהו כפי כפי
נמצא באחד בקי אקל שהתחבר
נפעל במקומו אזה שזה נשפך
ובנשבעים דשפך שפך ופך
התפטר במסכתו ומהם
ודע גם שלפעמים מסתבית
מכבשה דשפך שפך ומהם
מדינים נשפך שפך מסתבית
מהתפטר אחרי אשר שפך שפך
מהתפטר והתפטר כי אם אזה שפך
בליד אזה שפך שפך ומהם
מהתפטר בליד אזה שפך שפך
אם כן קמוץ חסם אזה שפך
ודע השפך לחסם אזה שפך
ודע השפך לחסם אזה שפך
בהתפטר אזה שפך שפך
תבה בארבעה מן תפך שפך
והנהגה מבעין השפך אזה שפך

קיצור הורשיוק

מורכבם בעדים - נסתרות כדאמרי
 נחבזה בעדה נסתרות נחבזה
 נחבזה בעדה . הכלל מה נחבזה
 לו אמת נחבזה כנחבז בעל ענינו .
 בזה עבר לנסתר פעל ולקבצה
 הנסתרות פעלה לדבם ולדבוח פעלו
 לנחבזה פעלה בזה קבוצה ולקבזה
 בזה נחבזה . לדבם הנסתרות פעלה
 ולקבזה נחבזה פעלה . נחבזה
 בעדו לזכר ולקבזה פעלה לדבם
 ולדבוח פעלה . נחבזה נסתרות
 בעבדו נחבזה לזכר ולקבזה פעלה .
 לדבם נחבזה פעלה . לנחבזה הנחבז
 לזכר הפעל ולקבזה הפעל ולדבם
 הפעל ולדבוח הפעלה . ולנסתרות
 לזכר הפעל ולקבזה הפעל ולדבם
 הפעל ולדבוח הפעלה . הלא
 אחת דומה כי חזקה נוסף המורכב
 לא היו כי אם השעה בעובדי ושמנה
 בעתידים במקום יב כי לעול המורכב
 בעדו בן לאחד בין לדבם בין לעבד

קצור מדקדוק

הוא שם התאור וגם כשנאמר **אמר**
אמר אבל בבוא הפעול **אמר** כמו
אני אוהב **אמר** **אמר** הוא פעל יכך ה'
שומר שם שומר **אמר** פעל וכן כולם
ונתנו סיון להבחין בין שם התאור
הבא בדמות הבינוני וכן **הפעל** **בינוני**
שהוא ההוא ד' **בדלים** שביניהם **פעל**
פי **סדכות** - **בכלם** : **בג' . הא** הידיע
סדכות **זה** **הכל** **העצ** **זמן** **שומר**
משמרת **עניהם** **הוא** : **בכלם** : **אמר**
השומר **אמר** **פעל** **לפי** **הבינוני**
אז **השומר** **כמו** **אמר** **במשד**
כמלכ **כלה** **לנודים** **פחד** **כי** **אמר**
בכלם **לפי** **השומר** **פעל** **כי** **אמר**
במקור **במשו** : **כמו** **אמר** **שומר**
מי **ראנו** **כמו** **ירענו** : **הא** **הידיעה**
אנכי **הראה** **כל** **אמר** **האמר**
כללית **הידידים** **שומר** **הפעל** **אמר**
אז **הוא** **פעל** **כמו** **יהי** **הבליעה** **אמר**
האמר **העצ** **אמר** **לפי** **הפעל** **כיוצא**
הפעל **הוא** **כנוד** **בינוני**
פועל

לשון הקדש מא

פועל ולא יתכן אלא בזכיות פועל
 נפעל פועל נפעל הנפעל והוא פועל
 פעילים פעולה פעולות חסה שלו בקשר
 והעין בשורק ביחיד כמו שכתב לבעול
 שרוע וקלש אצחולם נקוד וקלש
 וזכרים ויחידה ויחידה יהפך קמץ חסה
 לשוא ודינו זכנויים כדף חביות
 וההפך שבינו לנפעל עבר דיוא כי
 הנפעל עבר וזהו הגוסם מחבדות לו
 לא כן חפעל ולא יצדק בו י"ז ההפך
 כמו שיצדק בנפעל עבר נפעל ונפעל
 נשמרת מכל דבר רע ודומיהן

הב. אופנים שיש בנפעל
 המקור והציון המקור הוא פועל פה
 קמץ ויען חולם ופעמים פה שוא ופעמים
 ועת דקוד והוא הנקרא שם הפעל
 ובראשו ששם בכלם הפועל כפעול
 לפועל הפועל ב"ה הזמן כה הזמן למו
 בשביל מה מן והפעל הסרת מן של מן
 בא הדגש שם הפועל ובכלם י"ז
 הקמץ שוא ורע שנקרא מקור לפי שהוא

קיצור מדרקם

כמו הקור מצד הנובע שמוכל לשמש
 בו במקום כל המצב שמש לעבר יהי
 במצב נמצא כאשר נמצא לחזה הלוח
 והקצו לעתיד המסופע המסכן ענינו
 כאשר יסוד המצב הוא פעול
 מעלה מעלה מעולה והוא תמיד לנכה
 ולעתיד כי לא תוכל לחזה לאדם אם
 לא תאמר לו הצוי וכן לא תוכל לחזה
 לו על דבר העשוי כבר ונא על משקלם
 יונם כמו שוב שוב שמהם כל הדבר
 אפשר לו עתה בחור פנה ורבה
 והדומים ולא בא בראשית שמהם
 כי אם היו כמו ופתי בהחצות האלה
 נמצאת לדור כי כל פעולו
 מלשוננו הקדושה מאז מן חלקים הם
 שהמדרקם קראו אותם גזרה וחלוק
 ונזרה ענין אחד להם והם שלמים חסר
 נחים ולכל גזרה ונזרה יש לו דברים
 ולכל בענין ובענין יש לו דברים ולכל
 זמן וזמן יש לו יב נופי העצבים
 וכלל זה הקה ביד כשתקרא
 פסוק

קיצור מרסית

מלשון ומלין לא יועיל בם לפי שהיא
 בעצמה אין לה שום הוצאה ופיתוח
 שם לשם דבר והיא כדבר חסל חסל
 מלת אם לא בהתחברותה להתבאר
 ולפיכך לא יבואו באפיק ופואה מלכות
 רצונות בעסוק כמנענע אשר
 יעשה: ידע שאת מלים הפעול כמו
 דמכין אצל אשח ללשון ופיתוח
 מלכות ופיתוח מלכות ופיתוח
 משה ומזה דק ש' להוצאת מלכות
 אחרים: ידע שזהו המלות לשם
 אחר ששם ישתדל כמו יסל יאג
 אל פועל פניו יעצו האזנים על עשה
 אל עשה ויש דוד את חכם אל העם
 אל דוד המלך אל המלך
 דוד הנזכר אל פועלתם היום כמו

א: פועלתם

היה זה ביהדותם: כ' ו
 ידע שזהו המלות לשם
 אחר ששם ישתדל כמו יסל יאג
 אל פועל פניו יעצו האזנים על עשה
 אל עשה ויש דוד את חכם אל העם
 אל דוד המלך אל המלך

השער

השער

המחלקה הכלכלית
המחלקה הכלכלית

השטח - 720 מ"ר

1. 441727 27

[The following text is extremely faint and largely illegible due to poor scan quality. It appears to be a list or index of names and dates.]

SECRET

התחלה

החנה עליה נדע אנה חנה נהיה

ישראל ריח בשבת להכין דרכה וישראל

יד לא קפומת לז רחמי עלי

לְיָמֵינוּ הַזֶּה הָיָה מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

1977-1978

1954年12月15日

1992年12月15日

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

המחשבים והטעמים שאלהם מחשבים

שהננינה שתמצאנו

כזה • אורח הניקיוש יחיד דין לחסד'ק

וזה כדי שבנקל תוכל לדאוגם שפי

קיצור מדקדוק

רצונך ולדעת אם הוא טעם או לאו
 וסוד ההגהלה שהפולחנות פקדו עיני
 שכלל אחי לאמות כמה הפליגו הכהנים
 בעלי הקבלה בשבחים צד שאמרו
 שבערך הנקודות אל האותיות כן
 הטעמים אל הנקודות כמו שדמיוני
 בהקדמות וזה הלשון מוצאתי בהקדמה
 ספר התיקונים וכל טעמי אינן נשמתיך
 ונקודתך והתקדמותן נפשך אין כוונתן
 בזה שכללך ואלו בזה אליו אלהיו
 מהנחת בזה נקודי ונקודי בזה
 נקודי כי גבה מעל גבה שומד עיני
 ונזה הטעם אמר שכללך ואלו
 בסוף הנקודות והטעמים לזה ונקודתך
 והתקדמותך והטעמים שאלו גבה בוצע
 ואלו בזה בזה בזה בזה בזה בזה
 ואלו קריין ואלו בזה בזה ואלו
 קריין בזה שומד היתה שדמיוני
 למה פנים ולמה שאלו להכנס
 לעשות אל הקר שומדים אלה ששנים
 ולעשות בכל מקום אל הקר בזה
 אלה

אלה כך בנפשו אנשים. עלהורה
 שבציאנים. והנה זה כלל נפשו
 ונקודה. יש לו יד לאחד נפשו
 ולאחד נפשו. אמנם מי שידע
 הולדת שקרה אור השכל ופכה. ש
 שלהבת ההשכלה כשם שהנורה
 משום עת לעשות לה כהנה תורה
 שבעם כך הותר לעזרא הסופר לכתוב
 המונות הנקודות והטעמים. מה
 שלא היה הותר בזה לכן. ועם
 מפי משה הזמן פולטור הפקידות
 שוליו מנאצני נסח הטאג. מה
 המעוררים שחשבו. מה
 למורה. שחשבו. או נח לכן
 ווי לנו שחשבו. שחשבו. מה
 ועיבה ממה תודו פנינו. כ
 כתקונם. ועמי שמוהין וצורתן
 והמחבר שפקש הוראותם.
 נלאה למצא הפתח ולבא. מה
 הכליתם. ולא נשיא. מה
 דק הקולות שקבלנו פה אל פה

לשון הקדש

מרבו ודעו יכפרו עשיתם שלשה
 ספרים שזכרונם אמת וכמעט
 שעברתי בקדש ספריהם לו אנה
 משהם מושטתיהם ואלה
 מצאתי את יאהבה נפלי כזה
 לא מעט גלג הרבה והפשה
 וקרתי כחזי ובחלפתי בסופרי
 חקלי שיאלפתי כפה מז
 שיל מצאתי בספר ותשובתם
 גם כן עשה גלגל המדקדקים
 ואין לנו לדעת פדטי כל אהוד
 ואחד מאדם ופכן לא יכולה לכתוב
 מהם כלום מתנחם בשאר טעמי
 תורתנו כתבתי קצת חזי אמתיהם
 ירך אורחותיהן בפסוקים כרי לדע
 מהם טעם מה וכן קרב אמה
 ושמע והאל

סדיוסן :

קיצור מדרקוק

ענין הרואות כי הכלים חסידים והם
יראה בעצב כי הפשט ושני פשטין דמי
אחד הוא שלפעמים באו שני פשטין
בתבה אחת להוספת הפסק ולא יל
ביניהם שני מה וזה מן שדות
הם : וסימנך תהא כזרע גד לזן וחזין
חוטין לאו בכלל המשותפים אל
המדרקוקם כנו אחת בכלל הקוצים
שעמו ילוי העהפא וזא"ל ושופר
הכרכל והחפא המונה המונה
ומא"ל המונה השרה ושופר הכרכל
המונה שלפני ילוי וכן היתב במדרקוק
והמוד מן שדות לשניהם המונה
אחת ועל הוראותיהם ושמותיהם
בתחלים כי החפא הוא המונה
שבה בתבה ראשונה מהפסוק כמו
ויאמר בני ילכו ויאמר הראני נג
והאנה שבה באמצע או לצד סוף
פסוק נקראת אתה תא ותטרה
קראו אותו מא"ל כשישרה לפסע
המארץ והעלף והמכרכל והדבר
ביניהם

ביניהם שהעלוי בא בהנועה אחדות
 מהתבה שלפני הזק כמו טעמים נשיבם
 והמכיר כל הו כשיצא בתחלת התבדה
 לפני הזק כמו ידע ארבע ותרין חושין
 עמנו אחיו עם הקוצים ילדה עם חדונה
 לשדה לטרתא כמו ויבא לשון וישרת
 וכן במלכים ובמשרתים שומר יחב ושופ
 הפוך לשניהם חסות אחתה שנקרא
 ויב כשנא במלה זעירא בת הנועה
 אחתה בנן את כי כה נא במלה חלעול
 בת יעד הנועה כמו ארץ שכן שלוש
 חסות הברא ביניהם בי לרמיה קדם
 לו שומר עליו לא כן חסות כל אלה
 זריות אחד וזה אחיהם ושמותיהם
 כחולות פנים שחל יד טעמים שיש להם
 שמות כרדנים במדאדי סנוהיה
 טרתא טרתא חלשא חלשא טרתא
 חרסא חלשא קקתא פשט פשטא
 מאגדיד חידכא סתג וניצא דרעא
 ושיפור ולול ספ וסלוק כל אלה אין
 בהלף שמותיהם חלוק הוראד

קיצור מדרש

והוא יד משפט כל אחד ואחד בזה
חשבון זנייתם בקצרה :
הזקא נועה של מתחלה בקול
נחמד והלכה וכתפשיטה
ומתחלה וידכו לבא קדם שרי ובטע
לפעמים שנים זרקין זה אחד זה ובידו
להעמיד הדבור :

שרי נועתה בהפסק כאלו האדם
ימצא סגולה ואבן יקרה ויביט
בה ויפנה חבל עסקיו ויהנה שנה כי
בטעם הזקא הוא באדם הזרק הקול
ויחנה בחבה שיש בו טעם שרי וכל
יזא כי אם אחד הזקא ועיקר
ההפסק הוא בשרי ולפעמים בארצ
אחד זקא כזה כזה אצלו למשיח
לכודש :

סוד נחל שמונאה לו שחפז
הקול בעינתו ועל הדב
בא אחריו הלשא ואחד תולש
קדמא אחלא :

קרי פרה ננינהו יותר בהחזק
 מהמזל גדול ויזודרתו
 דשני קרנים אחד מימין וא' משמאל
 והוא כדמיון התלשט והרסא כאחד
 לפיכך ננינהו בהזק גדול ודמילגא
 אחד ירה בן יוכנן כמו צאן לער
 דורה (ד"ה ג' כד) ולא בא כי אם
 ב"ז מקומות במקרא ע"פ הגמדות
 תלשא יחלש ויעמיד ודמילגא
 במהינות מה וננינהו נכ
 כאדם החליש ויחלש מהחזק ננינהו
 אזלא דרכו לבוא לפני הקדמא
 וכשתם ביהר מינהו
 דומה כאלו הולך לפניו ולאחור
 ולפעמים באו בפכה אלה כמוחלש
 השמדתו את האמרי (עמוס ב)
 ואם יסתרו מנגד עיני (עמוס ט)
 זרמיה ננינהו פקול שדה חלד
 וכתנודל שכשבא העלי
 לפניו נקרא נרמיה כי הוא כדמות
 עצם שביר

קיצור מדרש

רביע היא נקדה וכה שרובו באמו
 האות ונניחו היא הפסקה
 פסוק היא מקל שבה להפסיק בין
 חבה לתבה
 שלשלה לא בא כי אם בפסק אחריו
 ועל הרוב בא בראש פסוק
 כמו וימאן ואמר ומועטים הם שבאו
 במקרא ומספרם י' עם המסורה
 זקה גדול עמדתה לזה עמדתה
 בעין גדול
 זקה קטן הוא עם מילים נמנה
 להעמיד הדבור
 שני גרשין הוא מנרש הקול ומעמד
 הדבור
 חסר גם הוא בא להשכיח
 ולהפסיק הדבור ועל
 הדביבא אחר דבא
 טרחה גם הוא יורה העמדת מלה
 כאדם הטודה ואח"כ נה
 ולא נהנה פסוק בלא טרחה אלא
 בו ספרים שפסוקיהם קטנים ואחר

כל טרחה אחתה או ספ ואם הוה
 חנה אחת מנצחיהם בין טרחה לספ
 תבא פקדוהו יד:

יתב ננינתו פנינת ההסד ודעמי

הדבור הזה:

פשט הוא פשוט התבא בפשוטות
 מה עתה חנה לזק חנה
 לפי אחרי:

וב פשטין תבא אחת הראשון עושה
 הוה מלעל והשני לז
 יועל כי אם לא יספיק הפסק:

אתחז נחת מהפסק גדול כדמות
 אדם שטרה ואחז
 ונאנה ולא חזינו פסוק ולא אפסדו

אם בפסוקים קטנים וזוהי שם הספרים
 סוף פסוק הוא קו הקנה זאת התבא
 האחרון מהפסוק באלו

מבדיל ותאמר זאת הוא סוף הענין
 ותכליתו ונח אף לו ננינה דק נאנה
 הפסק:

הוא

קיצור מוסדות

יהנה כל אלה שזכרנו הם יעמי
 הפסיקים והמוקדים קראו
 אותם חלכים לפי שם בידם להפסיק
 הדבור אך דע כי אינם בערך שיה
 כי האתנה פחות מופסיק מהספ והוביע
 פחות מהאמתה וישו מהזקפין והפסק
 פחות מופסיק מהזקק קטון והזקפין
 יותר מהתביר והתביר יתר מהטריח
 הזקא יפסיק והשרי יותר מהמו יכן
 הפזר והקרי פרו והשלשלה והתלשא
 יעמידו הרבוב כעשרי עשרימהו אר
 המלך חזא אומר להם ונאחריו האולא
 ונענני ששן ופישט ויתב ונרכיה וכל
 המלכים האלה שוים להפסיק בין אחיו
 יהוא לבד כפת : ה

והמושרתם אלה

החיסא : ה חזא חזא חזא חזא חזא
 חזא חזא חזא חזא חזא חזא חזא חזא חזא חזא
 אך כחל חזא חזא חזא חזא חזא חזא חזא חזא חזא חזא
 בתחלת התבה ומקום החיסא בסוף
 התבה וההבדל כינם מלבד המקום
 הוא

הוא שהתחבטו סמוך עם חבה הובאה
לאחרונה בקריאתה לא כן החלוצה
שחבבה הווינו כאלויל ומשרה לקדמ
אזלא או שני יד יען ופשוט חסיד :

קדמה על הרוב קודם לאזל :

שהוא תפועם דחולד

משמאל לימין ומשמאל לן מלכים

זקת ואזלא וחביר ולד הדיוטות :

שיפור הפוך ועליו שנקרא ישר ודרגה

ופאריך :

דרגה צורתו כמדרגות סולם

וענינתו נכ בהרעה כאלו

עולה ויורד הקול ומשרת להבי ולבוע :

מאריך שד שפנות נקראו לו עקד

שידוהו להמשיך הרבוב

לשני מלכים אלו טרחה וספ דישות נכ

לחפיד דחמועה ולהצדיל הקמץ מהות

הטא כח קרה ליאלדי לטובה קמץ

הזן הטוף זכרה ירושלם קמץ הוזן חב

מפני המאריך וישנה להשיג התדיר

קטון לזולת ולגלות יור מה הפעל כח

קיצור אבות

וַיֵּצֵאוּנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 גַּם בְּאֵת הַיָּמִים שֶׁהָיָה לָנוּ אֵת הַיָּמִים
 בְּשָׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּם וְכֵן יֵצֵאוּנוּ

וְהַיָּמִים יֵצֵאוּנוּ

שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 גַּם בְּאֵת הַיָּמִים שֶׁהָיָה לָנוּ אֵת הַיָּמִים

וְהַיָּמִים יֵצֵאוּנוּ וְכֵן יֵצֵאוּנוּ
 לְהוֹלֵךְ כְּדָרְכֵינוּ לְשִׁמְעֵנוּ שְׂעָדָנוּ
 לְהַמְשִׁיךְ הַיָּדָד לְכָל הַמַּלְכִּים וְהַיָּדָד
 הַמְּדָה וְיֵשֶׁלְשֵׁל זֶה הַיָּדָד

שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם

וְהַיָּמִים יֵצֵאוּנוּ וְכֵן יֵצֵאוּנוּ
 לְהוֹלֵךְ כְּדָרְכֵינוּ לְשִׁמְעֵנוּ שְׂעָדָנוּ
 לְהַמְשִׁיךְ הַיָּדָד לְכָל הַמַּלְכִּים וְהַיָּדָד
 הַמְּדָה וְיֵשֶׁלְשֵׁל זֶה הַיָּדָד

שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם
 שְׂעָדָנוּ יָדָךְ וַיֵּצֵאנוּ מִן הָאֶרֶץ מִצְרָיִם

מה המושגים הדבור הם המושגים
 כי הם כשרותם לכולם להחליש
 האחד עד השני והחלוקה בין השני
 הם שני חלקים כי הם כשרותם
 וכל האמה בין השני יאמר מכלל
 היה סוף הענין ותכליתו כשרותם
 שיהיה צורך וזה הפסוק האחד כשרותם
 לאברהם ולקנה ובו נשלו הענין ולא
 בפסוק הראשון אמר שיהיה צורך
 בחבה ויקם להפרידו משם ולא דבר
 הפסוק לאברהם שיהיה צורך להם כשרותם
 כשרותם ויעשה כן להפרידו כשרותם
 אמר הפסוק אמר כשרותם אמר
 בא אתנהתא שהוא נכ כשרותם הדבור
 בהעבודה גדולה להראות שיהיה צורך
 אמרו בקצת אבל ענין הדבור אמר
 להפרידו ענין אחד כשרותם הקשר
 לא כשרותם הפסוק שיהיה צורך להם
 מכלל הדבור מכלל ענין שיהיה צורך
 ענין אחד אמר אמר שיהיה צורך
 הפסוק שיהיה צורך והפסוק

קיצור מדקדוק

הפסוק לעצמים בא להמיר מנה מחבבה
כשילמד הנחם תמסבדבוקם כמו בן
יחדידים י' לה' יתן בפסוק על מחבבה
רשע אלד מחבבה בן רשע לאלדים
להפרידו והחיותם זמן בשעה ספק מה
בהנחה כמנה המורה באמצעם הפסוק
להראות האכזה ולהבין לשומע דעם
המורה ואלד האזה ונר אלדים טרם
יבנה יצא שוכן בהכל ה' (בשעה)
גא) האזהותא מפריד הבק' שוכן
מחבה בהכל כד' שפ' יתן שעה שעה
בהכל ה' חו' באופן שהפסוק כן פירושו
נר אלדים טרם יבנה בהכל ה' ישמחה
שוכן במקומו שהיא בעזרת הלנים
וכן בא אל העבד העבדי אשר הבאת
לנולדתה כי חפשי ממנו נר' אזה
שתכלית חבבה העבד היה לצחק בפי
זה דבר זה הוא לכן בא הפזר נר' חבבה
אל להפרידו מחבה העבד ולהדיקו עם
חבבה לצחק יא' פסוק הפסוק בא אל
לצחק כי העבד העבדי אשר הפסוק
וכיזא

וכיצא לדברים הללו : ופסוקי הדבור
בהעבדות מה הם כפסוקים אלה שיש
שמועיהם הדבור בני המדבר עד
שיעורר התעוררות מה בתבה וזהו
האזינים בזה כל המולכים לעל שור
ממוכות אל בדי רחל דהוה אל אמר
במאמדם שאף על נה נחתך גור דין
מהמבור ואפסוסה אקדא שמה שמה
כי עשה שמה סמכו חבתאמה לתביר
עשירים ספני האקא ודיל שדמו עלתה
תח שסאלהו להעיר על דבר מה אמר
בתבה וזהו יכן בספוק כי בדבר
אשר זרו אמרו חכמינו אל בקדח שושל
בה נתבשרו ואפסכתם חמיהם
אשר בתבה זרו להעמידה : וכן
כן חכמי הנמרה אמרו בדיע נחיק
בצק סרק א' מנץ לבעל הבור שערלו
להעלות שור מבור וזהו לעזק דכתי
ספ' ישיב לבעלי וזהו סמכו חמיהם
לחם לבעלי חסני המרה שפסכר
יהמה : וכן אמר נדי יום מצוה

קיצור מדרשות

תנחל ליש שני ויבמה והיה הכבוד
 זה כוספך חפשי אשר על תבת הצבור
 שבא להעמיד הדבור וכן קבלה
 ביד רביתנו שהיא נאמן כדרך תורה
 לאסור אתבטאו נערה את קצותיה
 ועל פיה להחזיקה עלה ואסמכות
 הפסוק את בתי נתי לאיש הזה נתי
 לאיש אשר כל כל בא תבטאה הורה
 להשיגה ואת ואסמכות כוספי האולה
 אשר בתבה נתי שבא להעמיד הדבור
 ללמוד מותו שנאמן בדבור זה לאסרה
 לכל ותביר בתבה הזה נכ כאומר עין
 עליו ולמוד שנאמן להתעדה עליו ומה
 יצא להם כעין אב ליצאור הפה שאמר
 הוא הפה שהתיר כמו האשת שאמרה
 נשבעתי ומהורה אני נאמנה כוספי שהפה
 וכו' דומה לזה נתי לאיש אסיה תוד
 התעדה וזכרם לאלהם
 וזה שיקרא בקצה ביאור הטענה כפי
 מה שלקטתי שכללות הדברים שסמנת
 כפי המדרשים שבענין הטענות הפיר

ונז' לבצל האמה ולמקדק נפס עניה
שכלו אצל לידת לשון העמים ולת
טעם לכל פשטותם לאורותם ומעודתם
ולמה זה קצת לזה ולמה זה דמיון
מציאות מזהות כזה ודברים הדומים
לזה

נשאר לנו לחזק לספק
נתיב נאמן ונלחם

הורינו הקדושה זכור ואל תשכח שער
הפזק להראות הקדושה באם מקדש
שבמקום שראוי לרא הפתח קעץ בן
במקומו קטן ויהיה על אדום בשמות
שחשקלם על אש נקודת כמו ארץ וכל
ענין גפן של עפר סוף הם וכל ומהם
משתנה הם שלהם מאסך לקדש גדול
וכן במשנת של גדלה הענין באותה
האות שפעם מקדש ואתיו ודכו
לרא כפת קעץ בושפת לקדש גדול
באסך כמו פתח המארה בלכות
וכן זכה באסך זכה והדומים ואלו

קיצור מדר קיד

קצה מהבלל כמו הבן הלך וכך שמה
הרוח הלכה ויסב עמה אל ללכה שלא
ישתט במסע עיני הסוד בפסוקים
קיצור לשון מהבה אחת שימשך עצמו
ואחד עמו כמו אל במספר שמונים
ובחמור תיכרע כאלו אמר ואל בהמור
כי לא לנצח ישבה אביין הקוה עניי
האבד לעד סאלו לחוב לא תתקד לך
ובמחצית מלאות אחד השמושה לפעמי
לשני פסקמות כמו שתרמה במקרא
ואחיהם הסרות מהבה ואחיהם כלול
לביה שרמו במאכלה והדומים והבונה
הסרות וחזק חנוך חדשה מסר מלה
הנורה כל הארץ בארץ מזה מסר
הבת אנשי בודחת כל העיר כל אנשי
העיר ונאכלו בדי אה שח בדי אה כי
לה אל בא אל תועבה וזוהי מכה
איש תועבה מושג דאמספנד ואיש
הנשיה ואם תפלה ואמספנד
ולא נשא אחיה הארץ נהנה הארץ
יגר ליעקב חסר המניד ולפעמי

[illegible]

קיצור מדקדוק

כי חלך שמעני מירושלם גת אל נה
 ורבו דברים הדומים לאלה בכתובים
 גם את מהלך עשרת המצות הבויר
 נוספות כמו כי כל העדה כלם קדושים
 העדה קדושים זאת תצב אחת אור
 הקדושים סודי המלך אשר תקח מן האור
 יהיו לדם מוכן עשרת שנה ועד
 ששים שנה ששנים יבא המלך
 יתקדש יתקדש ערדן חרב ויש
 אברהם ואיח ופסח יתם אלה
 השכחה שאעלה בפיסוק בא הכני
 קדם התקדשה כמו וזה המלך יהיו להם
 (באמצע) עשרת שנים (שמואל
 א כא) וכן האחד אל האחד (שמואל
 ב ד) מיתקדוטי אמי וזהו (שמואל
 ב י) וזהו את המלך אשר
 והדברים יתקדש יתקדש יתקדש
 נהו המלך אשר יתקדש יתקדש
 בן בנביאים וכן בכתובים
 כמו ערדן וזהו יתקדש
 בנביאים וזהו האחד יתקדש
 מלכים

(הלכים א' א') בכתובים ולקבל אלפא
 חמרא שתי (דניאל ה') ופעמים ידברו
 במשל כמו לא ברת שרך ובמים ללא
 רחיצת וכל הפרשה וכמו כן שהאשה
 הנשר המדול (ביחזקאל י') וכן ומלתם
 את ערלת לבבכם כי אש יצאה מחשבו
 ובדרך זו השמות בשלמות כולם דרך
 משל כמו יד ה' משל לכהו עינה משל
 להשגחתו ועוד דרך לשונות
 הקדושה לכפול הדברים במלות שונות
 בעצור חזק הדבר כמו (בשמואל ב' כא)
 ויעל משם את עצמות שאול ונו ואח"כ
 ויעשו כל אשר צוה המלך וכן ואלה
 הדיינים ואכלו כל משליכי ביאור הכה
 ישפילנה ישפילנה עד ארץ צינפה עד
 עפר (בישיעיה כ') ותרכנה סרעסיהן
 ותארכנה פאראתיהן כולם כפלות
 לחזק וזה שגור בפי הרדק כפל הענין
 במ"ש לחזק הענין ופסוק שם
 הפעל שהוא שם נגזר מלומר שהוא
 נגזר מן הפעל אחר הפעלה לחזק

קיצור מדקדוק

העתק. כמו בהרן הרן ויצם דיר צום
ושערו עליו שער למען טפה טברה
יהדומים. וכן דרך הסטוק לכפול
תבה אחת ב' או ג' פעמים ב' צמו וילכו
שלשת בני ישי הנדוולים הלכו אחרי
שאול וזה כגדלמורה על חשק ה
הליכתם אל פעמיהם לחזק הענין עורי
עורי דבורה. או על קינה מעי מעי
אחילה בני בני אבשלום או עלדר
הבה אברהם אברהם יעקב יעקב
או לתוספת אזהרה פורו סודו גאל
תגעיו. או לתוספת הקדמה כל הקרב
הקרב אל משכן ה' ימות. או לתוספת
נחמה נחמו נחמו עמי יהדומים.
וכן תבות כמו ארץ ארץ ארץ לרוב
הקריאה לאנשי הארץ ענה ענה ענה
לרוב שוממיתה קדוש קדוש קדוש
לרוב הקדושה וכן היכלה היכל דה
היכלה המה לחזק הענין יהדומים
שכן דרך הסטוק לכפול התבה לחזק
פעם בשתי תבות פעם בשתי
כמו

כמו שהראתיו וכל זה בדרך סגור
אכן סוד ה' ליראיו שדברים הללו ניתנו
לירדש ובאו לתועלת גדולה
עוד זה תמצא שבפרשה אחת פסוקים
נראה שידבר כנגד זכר ופעמים כנגד
נקבה והטעם מסני שידבר או כנגד זכר
או כנגד נקבה כמזוואת ערום ועדיה
אמר עירום לשון זכר כנגד הצם ועדיה
לשון נקבה כנגד כנסת ישראל וזכר
תבה א' משמשת לשון זכר ונקבה ואין
בפסוק א' המלה האחת והכלו יהיה
המחנה הנשאר לפליטה והנה רחוק
גדולה באה יונק בארבע סגות הבית
והטעם מסני שכל דבר שאין בו חור
חיים זכרהו ונקבהו ושלשה חלקי
אנדרונינוסין בתורה עפ' המסמך א'
בתורה וא' בנביאים וא' פסוקים אחד
בתורה ויהלכה בבאן לשמות ואחד
בנביאים וישנה הפרדה וא' בכתובים
דמלכות כונוי עבודנה ועל דבר זה
בענין פתרון הדבר תלך אחד הלעז א'

קיצור מדרוק

זכר ואם נקבה נקבה כמו המזנה
 האתה שכללך הוא זכר וכללך נקבה
 השוב כאלו כתוב האחד בלל לענין
 פתחנו וכן כללל הוא השוב כאלו
 כתוב ההוא יעשו עין נבה כאלו כתוב
 נבה והדומה אל חסעה בפסוק גדול
 היה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון
 לפיכך כלשון נקבה כאלו כמו האחרון
 מן הראשונה או דברים דומים לזה
 לזה הפסוק שהבית האחרון הוא השני
 מוסב אל הכבוד ובדבר הזה אלה שיד
 להקדו אל כי מוסב הדבר יבשמות
 הלא אחר היחד אם זכר ואם נקבה
 כמו נר הוא לשון זכר אע"פ ששם בן
 מצאנו ועשית את נחמיה כשבעה
 וכיוצא עור זאת נמצא שהזמנ
 בלהק מתחלפים שם עבר במקום
 עתיד עתיד במקום עבר ובמקום הזה
 כמו לא מאסדים ולא ועלהים עבר
 במקום עתיד יקחני ימשיני עתיד במקום
 עבר וכן והבית הזה יהיה עליין (מלכ"א)
 הראוי

חרצני אשר היה עליך ועם כליה אז בא
 לרחב עתה בנקום עבר כמו אז יבנה
 שלום את הבמה את אשר נשע את
 שיר יצמחל את ידך יהושע והדושים
 ובתעלה העני ישי יסעו עתה בנקום
 הוה וזולתם ידעו ידעו ג' וזולתם
 יעידו יידו קיום הדבר הזה ידעו
 על אופני הבני נאמר זה שיר שלום
 כמו נקוד בנקום ידעו בנקום הדבר
 לקוח זכור את יום העובד ידעו
 וקראת הלך וידע אל דוד והדושים
 וזולתם ידעו ידעו ג' וזולתם
 בנש וזולתם ידעו ידעו ג' וזולתם
 כלם (כדב א) אדמוי כולכם ובן
 ואולי כלם ידעו ידעו נא (אדמוי יד)
 לי ידעו מואלים אשר חמדתם (ישעיה
 א) וכן (ביחזקאל לא) יע אשר לא נבהת
 בקומה ויתן זכרתו (ובצפיה ב) וזולתם
 כושם חלל חרבי הנה כולם לנכח ושלם
 לנכה כאחד יא נשי הנכדע לנכדע
 והשלך במצולת ים אהה ישוב יחמונו

[illegible][illegible]

[illegible]

קיצור דקדוק

אבל בנודא על כל דבר שער סגור
כחם עמו חתם בפתחו וסוד אלה
שלמי שגה הכתוב כלום יאמר ולי
לחזקתו ושלם מכל וחדר אשר קשה
מזד נוסח דקדוק הלשון שם יתן דקדוק
ה ופע נודי נחלי דבש חזקתו שכלשמו
הקדש שם אין בה דאספה וליא חתם כל
בה ואפילו אחת מפר או יתר פוסל חסד
לפי שכלל אות ואות יש ללמוד כמנה
וכמה הלכה בקראתא וכל ספדויה
קדש גם וכל דקדוקה קדש קדשים
בין ספדי דקדוקי תורה בין ספדי
דקדוקי נביאים וכתובים י פוק חתמה
שאמרו המלכות שפוק וכל דקדוק
שיוה לזעזבא ושישאל בהם השם
הנזיל של קצ' שר דמך ישר כמנן חסד
ואותיותהם כמנן צורה אלה ופדשה
ואלה המלכים קרה היא ספדינים
כפרשט עשרה חכמים כי לא חסד
רק הוא וזה רק הוא כמנן הוא רק
הוא הלא הרהבנה שברב
המקובלים

לשון הקדש נה

המקובלים בשבת הר"ל לוריא ז"ל שפעם
 אחת ההסדר הקדוש פתחיה אברהם
 הלוי ז"ל שהיה נשמש הר"ל פתחיה
 קוה"אדרי ע"ה ואמר פטירתו אברהם אבינו
 הא"י מב"ע אחר שפגם אברהם בנפשו
 פ' בלק ומצאנו ששבת אברהם יצחק
 העיד והבטיח כי הוא מוצא לשון שינת
 זכריו בשבת עמואל חנניה נחמיה
 לשמה מה שאין בין ביהם אברהם
 לשמה יבין שיש שם ביהם אברהם
 בשמונו בתוך השנה אברהם אברהם
 הלוי שראוי כח"ל בזאת גר"ל
 והנה את אנו על פי ש"ל הלוי ז"ל שמו
 מה היה בראי ואלהיה יכול לשמוע
 כלום ובהוד כך יעידו ששבת
 וראה אותו עיניו ש"ל ביהם אברהם
 אתה יוצא בכח אל ביהם אברהם
 וביהם כי יש שראוי לראי
 כח"ל ששבת ביהם אברהם
 לשמוע את דברך הפיה את אנו יבין
 להק שם ביהם אברהם וכל ל' הועיל ל'

קדוש מדקדק

100

שלא יכלה לעמוד כלם אל הארץ
 זלתי תמיד כשאתי שן נשימות עתה
 למעלה דרך שבי לך מזה הידועים
 לי מעצמי השתה נאם בערי ומקבלי
 נשמות יושבי ארץ לפני כעטודן שר
 הנחל והנח שחל נותן לאיזה שיש
 אני חנה לך דאט בידך למענות
 בשיבת הד שבי עתה למענות בגבי
 רע למענות בשיבתך אל עז הנחל
 למענות בשיבתך שחל הנחל למענות
 בשיבת הנכסאים ונאמרו היל שיבת
 מיסרים לירדאנתי חנה נאמרו לך
 נשימות ולנחמתי עז חנה אל
 כמנהג אברהם ודוד עתה נאמרו ממך
 אדוני שבמלכותך שלמדו לך עתה
 בזה המעלה בזה הרבה לך עתה
 פחה את פדאנתי מנחם אמיני שחל
 וארצאנתי היות דוד ששמוע שסם
 רחמיאל עתה חלמיים מה שלמדתי
 עתה בזה המעלה בפ' בל עתה נאמרו
 למי שחל למי שחל עתה נאמרו

הנחל

הנורא הזה כמה וכמה סודות נדירות
יש בסיפורי התורה ולפני אנכי
אטימין וסתימין לבא נראה להם שבאו
לאהזאה ספור בעלמא ועתה

אהובי וידעתי ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~
בדברים הללו ופי לא הנחה להיו סתוה
בדבר דברים יקרים אבל מה אעשה
שנפשי חשקה מאד לעלות אל השכן
הולרות סתרי טמיוני נגדיו וכשבאתי
ללכת לדבר דבר דברים העליונים לא
כלתי להם ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~
הדבר שחשתיך כללי הלשון ותשימם
כחותם על לבן כחותם על חזקת
כל ענין ללכת איש אתו ואת
רגלו ואת שתי ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~

שפתותי אסור שטותי
שענינות נדירות
ואת ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~ ~~האקדמיה~~

לפי שאני לקטתי ומהרתי בזה
עכשיו חלקי אותי כעצב שצדקתי וזאת
בדרך ותקבל שיכר טוב בעשרה חסיד:

סיום ד'תשפ"ד

ד' נעים דודי ד' נכבד
 עשיתי כח שנות על
 חנוש אלהך לאסרה
 ומבקשתך לא טרית והנה עתה להשל
 הפוך כפי השתה שכלי אף דע רחוק
 שכלי אערוז עליהם קצרים כן נפשי
 עונה לעשות אתה מבקשתך ולהוסיף לך
 עוד דברים כהנה וכהנה נבחי דעתי
 היה לעשות ליקח קצת מליקוטי שושנים
 ומעט שרונים ומעט ציצית
 ענינים מענינים שונים ברחמים אלהים
 ומתננים טעמים ומגלית חורבנים
 ערבים

ערבות ופעשועות מהוקות ועונות
 להתעורר בהם בכל עת וזמן שעת
 ופעשים סגירותם ליה עשרה חסד
 על אנשים נחמתי לבי לכתוב דבר
 מה שבה ליד וזה שישלשם וזה
 מלאהי אמתאמי בעבוד ויחזיק
 ומהיחוד שהפסוקי ותקפתו לכתוב
 הדבר המועט חלל מכלל דיקוק לשמו
 כמורה דעוד שנה עשרה שכתוב
 במשכנו העולה עד שחודש לבי דוד
 גריבה וכוונתו שחודש לבי דוד
 יהיה עולה ויחוד לכתוב עשרה
 שכתוב לבי לשנים שכתוב לבי
 יחוד לבי לשנים והנה אמת דמורה
 שהנחת לבי דעשרה חלקי כחידוש
 כדי שנים בזה ליד חזר אשר יענה
 למען תכתובו על פסוקי חזר
 לאות על ידך ולזכרון בין עמך למען
 תהיה תורה בפיד ועתה אל תזכור
 מעיניך דפנים כמעטים חללו שנים הם
 בערך טיסה אל הים אשר תזכוראם

סיום הספר

הלא לנו ידי ולבן ניל גדל הוא כי
לא מדקדק אנכי ולא בן מדקדק והלא
מצער הים שחזי כפשוטו ונחש אצור בה
וכן שכל הקצור מולו ידו ונחש מולו
קפוצו יתן חסדו על חלקו ונחש
האצור בו איזה דבר מים ישלך ולמד
על חובה שמו לא חסדו דבר מולו
תן העתקה בקצור מלה במלה אחר
באות מזהסר שרפי יהיה שהצנע
זה שכתבתי ופירש החזרה מהדאג
בשנה אחרת אחר לקחתי מזה מדקדק
עמנו אל אל וכן כל שאר הדברים
שמי לא אחזק בשלש שאנה של
וכשהיה גדולה מבעלה וכן בבדי
בזה בחמה ונחש המצא בו שנאה
קטנה או גדולה יש לך לחלוקה בסדהון
בי לפי שבוודאי אני שדתי בהעתקה
הדבר הזה וכאשר אמרו אליך
בני עמך לאמר הלא חזיר לנו מה תועלת
אלה לך בעוד שלא נחוסף בו דבר
חדש אלא העתקה הדברים כמו שהם
ובודאי

ויוראי כהיבת הדבה בלא צורך יציער
 בשם ואבוד זמן י' אהא אתה אבדור להם
 שלא היה כתבי זה אלא על דרך הן
 לחכם ויחכם עוד יצאנו יומא כי אהני
 עשיתי דבר קטון בזהגודל כתי שתדנה
 נקלה ללמוד חכמה הדקדוק ואחרי כן
 כשתחזק בדברים קוועטים הללו אז תלך
 בסעפיים הענפים מים תים קספד
 הסדקקקק ותחפיק בהם ותחבך בכל
 אשר ישאלו ציעד :
 ואתה אהי האבוד הנאמן ועמדת
 תישר ששלשה מאהלות
 פרחות באויד בשכך כנודגמערסות
 העלמות וכדוד ה' מאיר שאהם בריק
 בשאמא אני אמר אל שאמתות
 הודאולמראך : בכל סעשתודק
 כפי הוראת שפד אבדן כספא זמק
 לדבר הדוד : יאלתתן שנה לעצד
 וחכמה לעפעפד : כשתחפיק בשמה
 קינך : שחכמת אשר ראוי לך לעשות
 תחלה : אם ירצה לקנות זה החכמה

סיום הספר

לפיקוח עינים על כבוד הנה : הלא
דעת דבריו א בש שם בהחזקת מלמד
דהוה גרס בלשון ואמר ערוכה בכל
ושמרה אם ערוכה בכל דמה אבריו
של אדם שמרה כלבן של אדם ונאם
לאו ופא יכשכש שמרה שמרה שמרה
משנה שנה שנה שנה שנה שנה
לכ להביך : אם לא שמרה מה שהחזק
בעירובין שנה שנה שנה שנה
עוסק בחורה בזמן שנה של כלבן אדם
אמר ליה בנהיה לאבני מר נינו
פירוש אמר ליה דמנהגא : יוכי
דאמר יקטו זיטם בנה : הלא
קריה מקרא מלא בס כשר וקדוש
הלך שמה אם לא שמה מה שמנהג
הכמים שהם שהיה הוה שמה
בריה והנה של הנה השנה ועירובין
דומה והעושה תפלה קדש והאדם
צריך שיהיה מה שמה אם יכול לבחור
בתפלה תפלה ואם לא תפלה
וכמו שן בחוריה שמה : ותפלה
כולם

כולם בהדא בזההא מהחיתיהו
 ועל איש אשר אליה מנחיו ודדכי
 אורחיהו הלא כפי כחיהו חרשים
 בקע ועל דאודא קא כסנא וילא
 יכלידה להחמק ולאמר על דכ
 נואה שפא שמים על גאח שפך לא
 היה לו בושמנים פיראוי בשר
 שאמר הכנים שהצופק בבורה שכינה
 כנורז וכו' מה שאמר הכנים
 שהעיסק בתורה אינו צורך לעולם
 ולא הטאת לא אמר על מי שישאר
 הקראת מצות אנשים כולמיה
 שפירבא זהו כי דבר הכנה יאמר
 עלה הדרך אדם קשה הרחוקה
 המאירה בלומדיה יונות שעשע
 לעסקיה רצוני לומר כי האדם שיש
 לו עצבות והמאנה בלבו שעשע
 בתורה בכונת דמיה מ/שפוחתו
 ומאירה והוא מה שאמר דהעלה ליל
 חידק שעשעי אז אבדתי בנפשי
 ואמר פיקודי ה' ישרים משמחי לב

סיוע הספר

כי בדורות הרבים אשר בזה העולם
 בהר ה' חבנים רבים עמוק בלי ידוע
 אבל זאת בעמדתו שאקדר אחר
 השכל ופנה שלחם השכלה ידוע
 פירוש על פירוש יהושע הקים בידיו
 זא וזאב מה שאמר חכמים שאין לה
 מחקרים אלה בזה שמונה יוצאים
 עליהם שנאמר זאת החור ארם כי
 ימות באהל ואמר נסעך ילד
 נאנה תשה אלה לבעל סימני וזה
 לרוב השכחה ובהנחו סלי מעליהם
 רדשי תרדקי בארץ ביתא פסלך
 עין אמר פאנץ עשה כלומר עשה
 סימני לרוב השכחה ידוע
 אם נא מצאתי חן בעיניך ידוע נא
 וראה העי אונך לדברי אלה ועשה
 ואחריהם אתי והמלך שמואל
 הדבר הזה תעשה תזלח ויכלה עמו
 ועל מקומך תבא בשלום ידוע
 אם זאת הדבר הנע תעשה להיה
 זרע בסל נקודה ונקודה כשאתה נסק
 בתורה

בתורת כוראך לא יצר צעדך בצעדך
 בחזקת הקריאה והכתיבה יג
 שתרוץ בקריאתך לא תפגע ובחכמה
 הדקדוק תהיה מושלם כי בחכמה
 זו יבנה יכונן סתר המודדנות ועל
 ארניה הספער וזו הינה

דרך רהוקה וקצרה

לדעת חכמה ומסר

להבין ופירוש

יוחית ודבירה

אתה יכל

אשר לך

אמיר :

ואע"י :

בנלך

תושלבע :

סיום הספר

בעצת חלומיך נילבד מה
ועושה ע"כ בסילוכמה
ובישועה ממשעבדותי מלל
ואין ויסדן עליו אדחלל
זכתי להשלים את ספר
לכתבתי במעוררתי
ופסן אתן תודה ליוצרי
שנתן לי כח ויחזק עוזי ::

ש-ל-י

בנין הקל

שִׁמְר שְׁמֵרָה שְׁמֵרָתִי שְׁמֵרוֹ שְׁמֵרָתָם ש
שְׁמֵרָנוּ שְׁמֵרָה שְׁמֵרָה שְׁמֵרָהָן ^{בינו}
שֹׁמֵר שׁוֹמֵר שְׁמֵרִים שׁוֹמֵרָה שׁוֹמְרוֹת
עֵתִיד אֶשְׁמֹר יִשְׁמֹר הַשְּׁמֹר לִי שְׁמֹר
יִשְׁמְרוּ תִשְׁמְרוּ תִשְׁמֹר תִּשְׁמְרוּ תִשְׁמֹרְנָה
פֶּעֶל יִשְׁמֵר שְׁמֵרִים שְׁמֹרָה שְׁמֹרוֹת
מְקוֹר שְׁמֹר שְׁמֹר בְּשֹׁמֵר וְכוּ
צוּ שְׁמֹר יִשְׁמְרוּ שְׁמֵרִי שְׁמֹרְנָה :

בנין נפעל

~~נפעל נפעל נפעל~~

נִשְׁמֵר נִשְׁמֵרָה נִשְׁמֵרָתִי נִשְׁמֵרוֹ נִשְׁמֵרָתָם
נִשְׁמֵרָנוּ נִשְׁמֹרָה נִשְׁמֹרָה נִשְׁמֹרָתָן
^{בינו} נִשְׁמֵר נִשְׁמֵרִים נִשְׁמֹרָה נִשְׁמֹרוֹת
עֵתִיד אֶשְׁמֹר יִשְׁמֹר הַשְּׁמֹר לִי יִשְׁמֹר
תִּשְׁמְרוּ תִשְׁמֹר תִּשְׁמֹרִי תִשְׁמֹרְנָה : אֵין לוֹ פֶּעֶל
מְקוֹר הַשְּׁמֹר בְּהַשְּׁמֹר וְכוּ
צוּ הַשְּׁמֹר הַשְּׁמֹרִי הַשְּׁמֹרִי הַשְּׁמֹרְנָה :

בנין פעיל
עבר

שֶׁפֶר שְׂפָרָה שְׂפָרָה שְׂפָרָה שְׂפָרָה
שְׂפָרָה שְׂפָרָה שְׂפָרָה שְׂפָרָה

ביעני היסוד היסודי היסודי היסודי
 עתה היסוד היסודי היסודי היסודי
 היסודי היסודי היסודי היסודי

פיעל
מבוי
יווי

מִשְׁמַר מְשָׁמְרִים מְשַׁמְרָה מְשַׁמְרוֹת
שֹׁמֵר (עם כבלם יפקד מקומו)
שֹׁמֵר שֹׁמְרֵי שֹׁמְרֵי שֹׁמְרָה!

בנין פעל
עבר

שֶׁפֶר שְׂמֵרָה שְׂמֵרָתִי שְׂפָרִי שְׂפָרָתָם שְׂפָרִי
שְׂפָרָה שְׂפָרָה שְׂפָרָה שְׂפָרָה :

בִּינֵנוּ	שֶׁמֶר שְׁמֵרִים שְׁמֶרָה שְׁמֹרוֹת !
וְהִיד	אֵימֶר : שֶׁמֶר תִּשְׁמֶר נִשְׁמֶר : שְׁמוֹ
	תִּשְׁמְרוּ תִשְׁמֶר תִּשְׁמְרִי תִשְׁמֹרְנָה !
בְּקוֹר	שְׁמוֹר (עַם בָּכֵלֶם יִפְקֹד) וְהַפְעֹל כְּבוֹ

ידיע שלא בא בבנינים פעולות
בזה הבין שנקרא בכין שלא נזכר
שם פועלו מהדגוש לפי שיש הדגוש בעין הפעל

וּבְכֵן יִשְׁלַח נֹדֶב שֶׁם פּוֹעֵל כְּהִנּוּסָהּ וְהִי
 הַפֶּעַל לִפִּי שְׁתִּיכּוּפָתָהּ הֵא בִּבְ אִי הַבְּנִינִי
 חֹסֶר הָאִנּוּ לִפִּי יִשְׁאֵץ דֶּדֶךְ לִצְוֹת אָדָם עַל מִדָּה
 יִשְׁעֶשֶׂה אַחֲרֵי וּכְנִפְעַל וְהַתְּפַעַל יִשׁ בּוֹ אִנּוּ כְּמוֹ
 הַשְׁמֹר לֶךְ מִהַנְּפַעַל הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי מִהַתְּפַעַל לִפִּי
 שֶׁהֵם פּוֹעֲלִים בְּעִשְׂמָם יִתְּכֵן שְׁאֲדָם מִמָּה לְאַחֲרֵי
 יִשְׁעֶשֶׂה הַפֶּעַל בְּעִשְׂמִי

בֵּנֵן הַפֶּעַל

עבר

הַשְּׁמִיר הַשְּׁמִרָה הַשְּׁמִירָה הַשְּׁמִירָה ה
 הַשְּׁמִירָתָם הַשְּׁמִירָנוּ הַשְּׁמִירָה הַשְּׁמִירָה
 הַשְּׁמִירָתָן : בִּינּוּ

מִשְׁמִיר מִשְׁמִירִים מִשְׁמִירָה מִשְׁמִירֹת :
 עֲחִיד אֶשְׁמִיר יִשְׁמִיר תִּשְׁמִיר נִשְׁמִיר יִשְׁמִירוּ
 תִּשְׁמִירוּ תִּשְׁמִיר תִּשְׁמִירִי תִּשְׁמִירָה :
 פְּעוּל מִשְׁמֵר מִשְׁמָרִים מִשְׁמָה מִשְׁמָרוֹת :
 מְקוּר הַשְּׁמֵר (כִּי)
 אִנּוּ הַשְּׁמֵר הַשְּׁמִירוּ הַשְּׁמִירִי הַשְּׁמִירָה

בנין הפעל

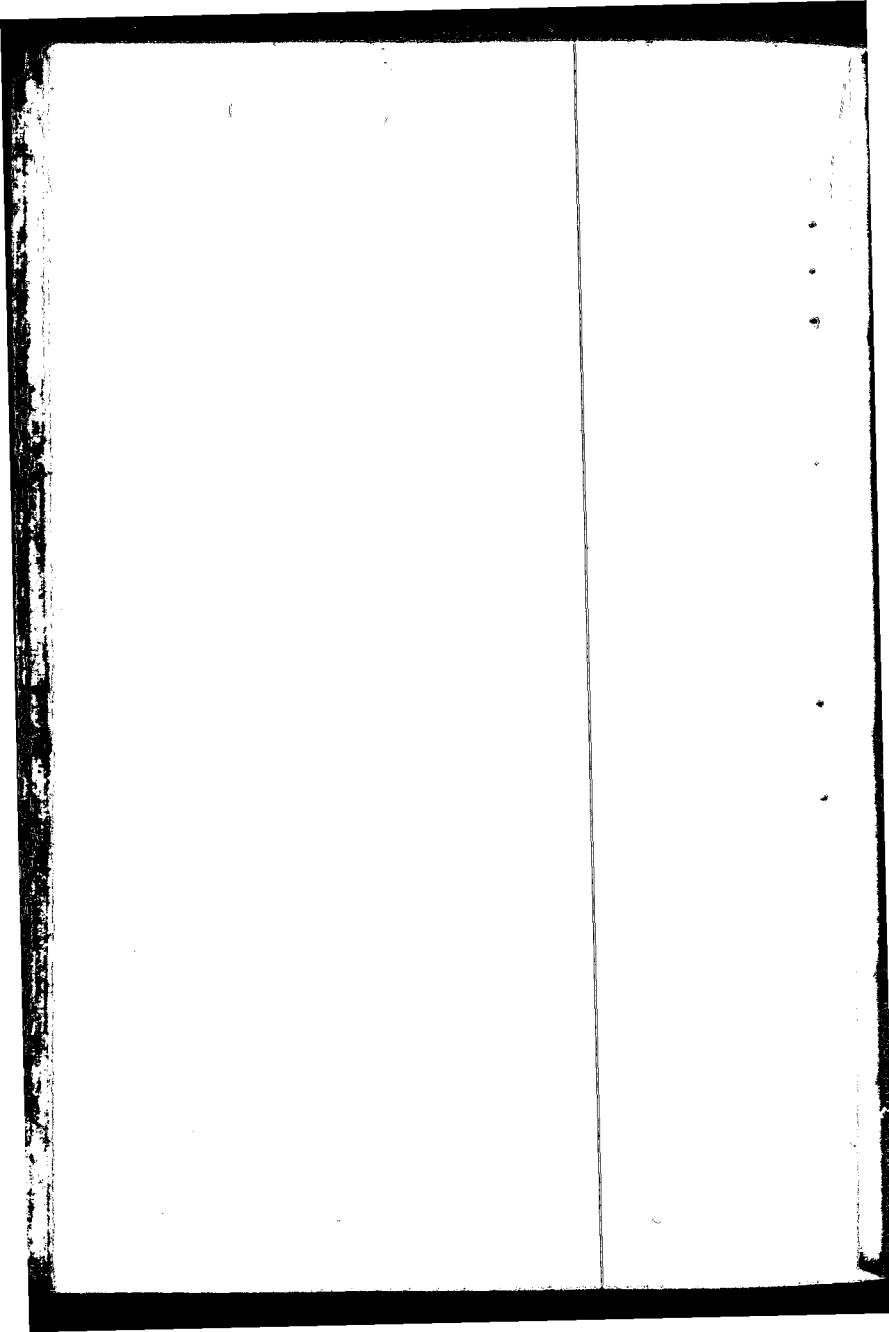
עבר

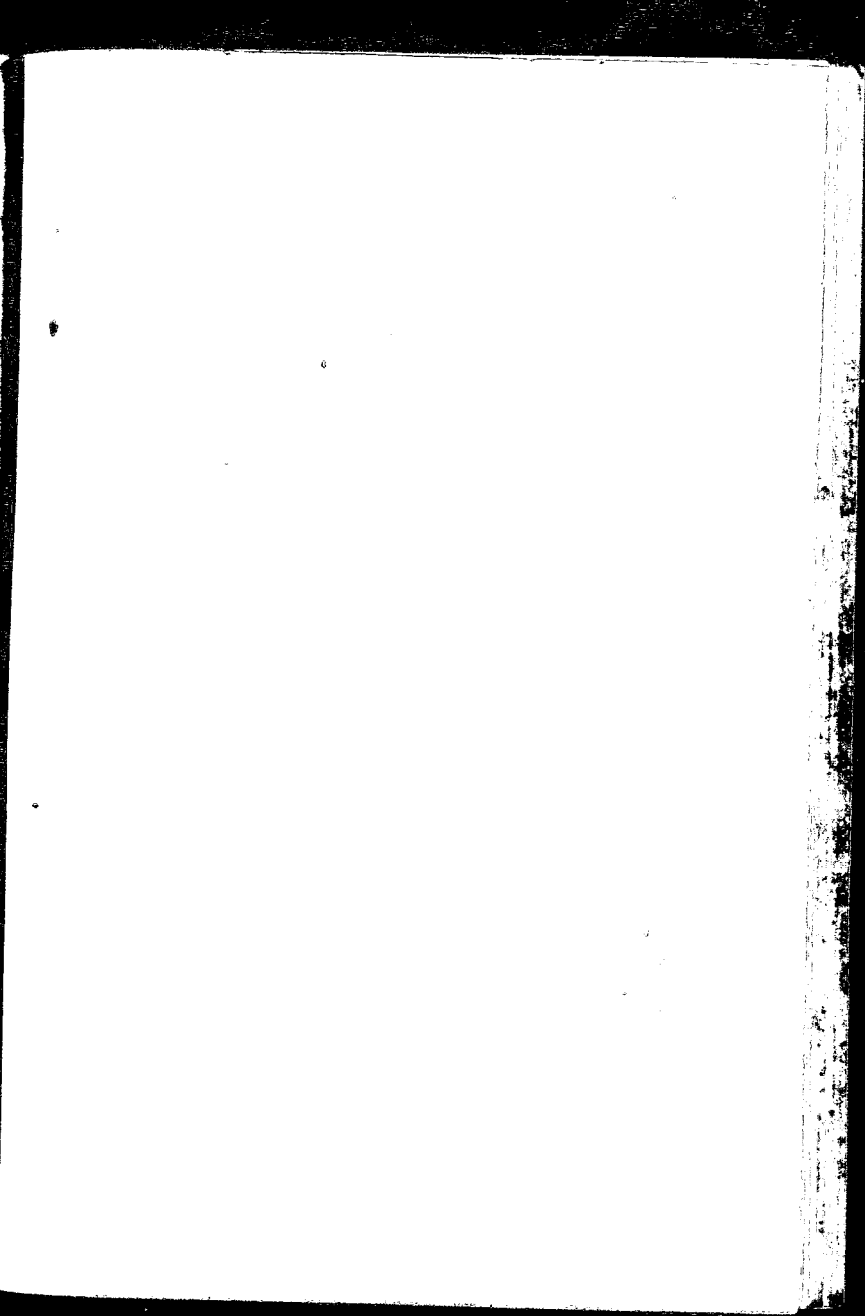
השמר השמרת השמרה השמרי השמרת
השמרת השמרה השמרת השמרת
בינו השמר השמרים השמרה השמרה
עזר אשמר ישמר השמר נשמר יקוו
השמרי תשמר השמרי תשמרה
מקור השמר וכו

בנין התפעל

עבר

התשמר התשמרת התשמתי התשמתי
התשמרתם התשמרנו התשמרה התשפתי
התשמרתו
לתשמר לתשמרים לתשמרה לתשמרה
עזר אתשמר יתשמר תתשמר נתשמר
יתשמרו תתשמרו תתשמר תתשמרי
תתשמרה
מקור התשמד בהתשמד וכו
י"י התשמר התשמרי התשמרי התשמרה
תם

ס' ד' מיתות

וְגַם הַמֵּת יִסָּר טַעַל בִּידוֹ אֲבָן ט
 מַעַט כְּמֵלֶּא אֲנֹרֹךְ אִו מַעַט יוֹתֵר וּמִכֶּהֱגַ
 עַל לְבוֹ וְצוּעָה וְזוֹכֶה וְאֶמֶלֶךְ הַיִּידוֹן בַּל
 בְּלֹאֵשׁ וְכַשְׁמִסְקֵלִין אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וְאֶמֶלֶךְ
 כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַכְּנִים מֵרֹד
 בּוֹרְאוֹ כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַכְּנִים אֲשֶׁר
 בּוֹרְאוֹ אִו לֹנוּ מִיּוֹם הַדֶּק אֲחִילֵט מִיּוֹם הַתּוֹכַחַת
 אִם אַתָּה חַיִּיב סְקִילָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַיִּידוֹן
 שִׁיחָא נֶחֱשֶׁב זֶה כָּלֹ נִסְקֶלֶת בְּגֵד הַגְּדוֹר
 שֶׁבְּלִשְׁכַּת הַגְּזִית * אֲחֶכּ מִדְּלִיקִין נִדְשָׁר
 שְׁעוֹת וּמַטִּיפִין עַל גְּבִיו מִמֶּתֶת הַשֶּׁקֶל אִו ד'
 טַפּוֹת עַד שְׂדוּמָאן אֹתוֹ שְׂהוּא נִרְתַּע וְהַכֶּסֶם
 אֲתוֹךְ כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ וְלֹ אִם אַתָּה חַיִּיב
 עֲלֵמָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַיִּידוֹן שִׁיחָשֶׁב זֶה כָּאִלּוּ
 נִשְׂרַעַת בְּגֵד הַגְּדוֹל שֶׁבְּלִשְׁכַּת הַגְּזִית *
 אֲחֶכּ נִדְרִין אֹתוֹ בְּקִרְקַע הַלֵּכָה וְהוֹבֵאֶה נֶאֱמַר
 בַּחֲזוֹרִים זְמוּמִים כִּכָּה וְלֹ אִם אַתָּה חַיִּיב הַתְּלִמָּה
 הַמֶּלֶךְ הַיִּידוֹן שְׂחָשֶׁב זְמַת הַנִּרְדִּיהַ כְּאִלּוּ
 נִדְרִית בְּגֵד הַגְּדוֹל שֶׁבְּלִשְׁכַּת הַגְּזִית
 אֲחֶכּ

אֲהֶב חֹנֵקִין אֹתוֹ בֵּין שְׁנֵיהֶן בְּאֶזְרוֹ אֶחָד
עַל גְּרוֹנוֹ וּכְבֹד הוּא יוֹשֵׁב עַל בְּרֻכּוֹ וְאֹמֵר
יְהִי כְכָה יַעֲשֶׂה יְיָ אִם אַתָּה הֵיב הַנֶּקֶד
לְמִקְדָּשׁ יְהוָה רַעוֹן שִׁיחָשֵׁב זֶה כְּאִילוֹ נִחְנַק
בְּזֶד הַגָּדוֹל שֶׁבְּלִשְׁכַּת הַנְּזִית ז

אֲהֶב אֹתֵיכֶם לֹא בְּעֵז הַלֵּךְ עַל גַּעַץ

אִם אַתָּה הֵיב הַדָּם אִם נִידָיו לִכְהֻמָּה קִבֵּל
עַל עַצְמְךָ

וְגַדְלֵם חֲחֵנוּ הַגָּדֵךְ לֵכָל הַכְּהֻמָּה ז'
וְהוֹךְ יְהוָה יִלְכֵּךְ אֶתְהוֹךְ צִקְרָן יִרְיֶה לְעוֹנֵהָ
זֶה יִלְכֵּךְ בֵּין בְּרֻכּוֹ וְאֹמֵרִים לוֹ

וְחֲחֵנוּ אַתָּה אֲחִינוּ אַתָּה אֲחִינוּ אַתָּה אֲחִינוּ
טָקְבֵלָה עַלֶיךָ אַתָּה הַדִּין
לֹדֵךְ צִקְרָן יִלְכֵּךְ יְהוָה יִלְכֵּךְ וְהַכֵּס
עוֹשֶׂה הַסֵּדֶר הַקָּדֹשׁ כֹּל הַיְּסוּדִין כֹּלֹן צִמְחוּ קִדְשׁ
כֹּל חַסֵּד הַקָּדוֹשׁ וְקוֹלָן וְחֲחֵנוּ יְיָ
יִבְרַךְ עֲמָךְ

התרת נדרים

התאספין בעיר צבתי חורלונו עדה קדושה
 חנה ורחל בתי ואס ואל פנאי געוה ע"כ ח
 התאספין וטעו"ל בני אגנייט הא' סינקן ח
 עק לכל דהיינו הקדש על העצור או אס היה חסוי
 א"כ נדר יונק בעצמו אע"כ א' נדר וא"כ יבקע
 חתובותי סינקו לו וכל הוא חסיד חזק
 לכאן בל חס סינקר אק אסו חסיד בלגו
 או געזיט או גערט וביאט אס ברוס עק חסר
 חסרה נעקד בע"כ חעיקרו וחבט
 ובא לך הפדר ובחגוג

הקדש ברוס עומד צמי העדה הקדושה ואחרי

כל נדר או שבועה או איסור נדר
 קונם או חרם שנדרתי
 שנשבעתו בהקין או בהלום יאמי נשבעת
 בשמות הקדש שאינם נחקקין ובעת ההיא
 ב"ה וכל מיני נזירות שקבלתי עלי
 ואפי' נזירות שמעשין וכל שום איסור
 חסי איסור הנאה שאמרתני עלי או ערל

ואחרים

אחרים בכל לשון של איסור בקבלשון
איסור או דאם או קונם וכל שחזק בלשון
ואם של מצוה שקבלתי עלי בין בלשון
נדר בין בלשון נחמה שכן שום דעה שר
שום שנהגה או שנהגתי וזה עצמי וכן
כל קוצא שחזתי שייצא מפי או שטברתי
יגדתי בלבי לעשות שום מצוה המצוה או
איה הנגה שובה וזה איה דבר ש
שנהגתי ג' ולא התניתי שיהיה בלי נדר
הן דבר שעשיתי כן על עצמי הן על אחרים
בכוונה אחרונה בהן מעיקרא ושואל
אני חסד עליהן כי ידאמי פן אכשר
וגלגלתי הן בעון נדרים ושבועות ונקירות
וחומות ואיסורין וקתלות והסכמות ואני
חזקא הן על קיום המעשים הטובים ההם
שעשיתי רק אני כחשאי על קבלת הענינים
בלשון נדר או שבועה וכן נקירות וכן איסור
אוחרים וכן קונם או הסכמה קבלה בלב
ולמחרת אני על זה שלא אמרתי הנני א
מעשה הדבר הזה בלי נדר ושבועה ו

ונזירות וחרם ואיסור וקונם לכן אם אני
שואל אתה על כל המזכיר הן היו דברים
הנוגעים למקום הן היו דברים הנוגעים
לנפש בכלהן ואני מתחנן על לשון
נדר ושבויה ונזירות ואיסור וחרם
וקונם וקבלה בלב : והנה מצד הדיון
המתחרץ ומבקש אתה צריך לפרש
אחד דע נא דבותי כי רבים הם ויהיו
בעיניכם כלם הייתי מורסם
ובחרייה חגיגה וכו' מעתה

גם הלזן

מתחרים לך וכו' שרצית לך וכו' החולל
לך וכו' אין כאן לא נדר ולא שבועה
ולא נזירות ולא חרם ולא איסור ולא
קונם יש כאן סליחה וכו' כשם וכו'

חכם יפה חסד חונן לפניהם ואומר
אני מבטל סכאן ולהבא כל נדרים וכו'
שבועות ונזירות ואיסורי וקונם וחרמות
וקבלת הלל הן בדקין הן בהלל הן מקבלין

הענין בתפלה כשהם מנחה בבית דין
אחרונה בדין וכולן יהיו בעלין
ומבטלין לא שדיריד ולא קיוסין ולא
יהיו חלוקין כלל וכלל

ודבר אחרון לך כאלו יכנסו לנפש באות
הנדרשם הוא יזכר לנפש ואם הוא נודר הרי
הוא נשבע הקנא ולכן ירד לוחר בכולהו
אריטון גון כלומר אם אשכח נאדור חתונה
חמור עליהם וחנה ליהן גמלין
יחיד החדש יחיד לפניו

אם עברתי על שום דבר שנתחייבתי
נאש או יאזר או נידוי או חרם
או קללה או שמתה בדין של מעלה בין
מפני עצמי בין מפני אחרים בין כפי השבוי
בין כפי הגוף צבא של מעלה ובין בעד
הדין עב בתשובה שלימה ואשב יחף על
האדן במוטה ואחפוש בעפר בוכה
ומתחרט ומתודה על מה לעזעאורי
ושעיתי ושלשתי ושמרתי ושמרתי

כיום היותי על האדמה עד היום הזה
ואשפוך את נפשי לשאל מחילה
וכריתקה וכמיה מן השמים וכן הבריות
ואשאל להעלה לב שתחידוני כל הנזיפי
והארורים והניזויים והארפות והשמות
והקללות שנתחייבתי ושנשלהי בהם עד
היום הזה

ואם תנוק חכמה בקדושה אחר בחלוק
חנפלים וחנפלים גלגל בחלוק וחנפלים
אחר בחנפלים

ובגלגל יוצא על הארץ וחנפלים על עמנו כנשיפה
אחר

הרני יושב לקבל הנזיפה הסדתי אישך נהחיתה
כח בל של כעלה על כנה חמאם ועונות
ופעמים נחמאם ושעויותי וישפיעם אנכי
עצב נמוק ונבזה חרבהו אשחתי בתורתך
בדתי ביוסף מנתי בפירותיך והשקלתי
פני בקדשך והמים היוצאים מבית ד

הולכתם מבית המלכות לבית הכנסא מקום
 השנופת אשה הזכה אויבתך הרסך
 מזבחותיך חללי בריהך וכסית הערלה
 על בריה הקדש ופגמתי בכל כז אותיות
 הקדושות והגברתי החיצונים והנה נחיי ברי
 נידוי לפני בד הצדק או מפיה הנה אומתיהשני
 לכן מתודה אני ומתהנן וכתהרט ובוכה
 ומתאונן על עונתי ואורש הטאתי עויתי
 פשעתי לא אומיך עוד לשוב בדרך הזה
 התוהו יוצר בראשית כלל כלל כלל
 אביר יעקב כי אל הלש טוב וטוב אלה
 וכי עני להיות מהשבים אלך בלב שלם
 אשר הטאתם לאתחנוד עוד אני

ויב יאמר יי הודו

ברכי נפש אתה וכל קדבי את שם
 קדשן נפשי עוז הדרכי וצורך
 ברכי וכך לפני עתה ושיחה לגנה ששכי
 נפשי מהנוהתך עורי ולפני יצודך שיר
 דברי ולשמו קמרי ונפלאותי ספרו וגורי

המנו באשר תנורי נפשי אל תהי כבוד
כפרד אף הבין • וכשכור נרדם ואיש נדהם
בימחקול ביעה קורצת וכלקוח הגמה לוקח
לבשי איסה כבגדי יספל וההאורי אזור
בנה ימלעי את נפשך ההגלי פנך אשר
את בו מתנודת • נפשי שוהי לבך למסלה
דרך הלכת כיהכל היה מן העפר • אמנם הגל
שב אל העפר • גפשו נפשו הכיני עהד
לרוב יאל המעשי בעוד בחיים היתק ייש לאל
ידך כי רב ממך הדרך • ואל תאמרי מדרך
אקה עדה כי פנה חיוס ולא הדעי מה ילך
יופ ידעי כהתמל לצד לא ישוב וכל איגור
פעלה בו שקול וספור חשוב • ואל האמרי
מהר אפעה כי ים המות מכל חי תכסה בפתע
פתאם יבא יום מהרי עשית בכל יום חקן כיו
המות בכל עת • שלח אצו וברקו ואל התמהמי
כעשיות חוק דרך יום ביומו • כי כעפות
נודה מן קנה בן איש מדר ממקומו • ועתה
קומי לבי התהננה לאדונך • ועאי זמרה ללדיך
כי נעים נאווה הה להגל

רבותי של צוהם קודם כל דבר ידון
לי פה להשיב ולא מצה להרים
באש חריצור מעשי ומקלקל מצעלותי
ומכסה וכמה מעשים הרעים שעשיתי והאז
אעין פני ואקשה צרפי להתודות לפניך
קצת נדרכי הרעים וממעשים המקלקלים
והאז אשא עני למרום שתחגי בזכרי
כל אשר הכעמך כי על כל טובות ש
שנמלתני רעה גמלתני ואז לא הייתי
יבאת אלדים לסד עני ולא זנחתי אשד
בראני יש מאין וההכר אשר עשה עמדי
מעני ועד היום היה תאך לי לב שובין ו
תנים לראות ואזנים לשמוע וזכרים ל
לעבודו בהם ולעשות רצונו כדי שאני
לת העולם ואני הפכתי מעשי וקלקלתי
תחשבותי וחשאתי בכל אבר מאברי
וכל אבר הרי הוא פגום וחפר אני לי כי
פגמתי בכל השתלשלות ועד היום פגמתי
כי הכרעתי את עצמי ואת כל העולם
לכף חובה גם לשרים הממונים עלי

הנהרות מנחתי כי נהר יחב ויבש גם בן
ביתו לכה המנויב ומנהצי עולם בחסר
וברחמים גהחטאים ממלישים כחם ואנשים
מנהיגים בא בעלי הדין גם למלאכתם
השוככים באוירים ושאר קיעים לכל ד' סטרו
הממונים לקבל הפלות של ישרל וכמו
המנות קדושות אשר התקן השי' להנאת
וטובה האדם להכניס תפלות ימוש נואש
מאוס תשנש הכח ואין להם לאותן התפלות
הלאכה אהרה כח לקבל ולעטר חלוצק
ההכלה ושם הסיבות החטאים שהשערים
נעלו בעליהן מחל לכתן אשר הם עושים
ולא זו בלבד אלא גם בעולם היצירה בהכל
לבנה הספר שם הכל אך שהישי' העומד
לקבל התפלות היחיד את ידא הגוסה ואם
לארדהו ליה לבד • למעלה מפתח זו ש'
ייער דהער מאופך א' רוכב על חר היחיד
בדולח נועל אותה תפלה באותן דמעות ור
וכחטאים בעליהם ממליכות גם להידי
א הנקרא בקר המתקן כל התפלות ה

הסתעבבים בחר דקיע עד שבא פטלפון
שנוטלים וקושרים עמדה בראש כל צדיק
גם לחשול אחר שמו אנרפני שבהכר
ניק עלבון החושא וכד אסניאו זכאין
החשול הזה מאיר ומהיר במלך מאורח
במלך חשול וכד אסניאו ~~זכאין~~ חייבן א
אתהשך ואז כל העולם בדיו הביטה ו
וראה את הרשתנו גם לד אופני שגהכל
כונה כשהנשמה חוטאת גופלים דינה מהיה
הזכות ויוצאים חוץ להכל מסקים קדושת
להלקותם אח לי על שברוכי מפני הטא לא
ישונו הדגדים לסדרן והליכתן והרי דמי ב
חמור ביריהם אני לי כפי כה שהוספתי ש
שנים הוספתי חטאים ורע יחד עגבי אור
אדני ונכתם קוני הלא הוא כחם עמו ואין
שכחה לפני ית איכה הייה על כפשו היקרה
אכזרי ונטמאה בני לולי יצר בהנאת ישעה
לא זכרתי ביום ההוא ואך והלפתי עולם
עובר בעולם עובר עולם וחלף בעולם ע
עומר בושתי וגם נכלחתי ככתה כליחה

פני כבשות נגב כי ימצא את לי לאותה ב
בושה בזכרי בסודי במלך ה צבאות הלא
אבוש ואכלם אך עלה על לבי למרוור למד
הלא הלא כל הארץ כבודו ומצפוני
ונגלי עיניו רואות כפשי יחה לעפר והשפיל
ובגל יים יום נחוג גרסה בעצמך לפחות שעה
אחת וחשב לארץ יחה ותהפלושי בעפר ולבך
נשבר בקרבך ביזק ואנה נפש נכנה מרה
כלענה ותכנני בכל הנעות שבור תאותך
בהאכלך כשוק יריך להנחת כעודה יחה
בשבחת יי ואל תתן לגעים ואלך וקצר
עינתך ותחת בגדי חמדות לבוש שק
והראי הנעתך נג בדיבורך ובירמך
ובכל הנעות פלי מים יחד עינך בכל עת
עשה יסך העניות ולילך תפולת קום בחצית
הלילות ותמיד לא תהמר יל יהמר כמך
תענית שך ואמר בפיה הפסד עשה
מעטעס וצדקה בהמר ואמת יחפז עין ות
כנוד כולם נג למוד לפושעים דרכי ד
והחטה הזאת היא מרנלא בפומך אנה

ה' ילדי וילדי אבותי בורא בראתנו
גמלתם זמתי פרנסתנו כלכלתנו עתה היום
הזה יאמי באחלתי הרע בעיניך עשתי
והכעסתיך במעשי הרעים גרמיות בזם
עד כי חרל לסמוך הייתי עובר ושונה אנא
ה' סודה אני לסניך הסאתי עיני פשעתי
לאחלים ורובתם אני נא לי אלה גפשי מה
העשי ~~והעליתי~~ וציתי נה הפעלי בבוא כ
כשואה פחד וריוח ה' השמתי בלתי הרין
הגדול להתחכח על העשי לזמן על
הפעלותי ואיד אשם פני ארלי וכי
מקוד מה אשיבנו ואם פננותי ישכל
יה ~~והעליתי~~ יש ~~לשמו~~ לי מי לי אהיה
עלי אזה על נשמי אללי על נשמת אגז
על אחריתי אבל אני גשענתה על החזק
הרבים כי דרכך להסדיר אפן אפנהגד לרוע
על בריותך וביתור לשבים אלק ממעבור
הסדיר הגדולים בראת החשובה קדש שבראת
עולמך כי ידעת כי שם יגד לב האדם רע
הנעדר לכן התקנת לי רפואה קודם למכה

ועל כן אני הוֹשֵׁעַ בְּעַל רַחֵם וְחֹלֶעָה מְנוּחָה
וְהַטְוִינִי מִפְּלִיטָה כְּתִי וְבִקְשָׁתִי לִפְנֵיךָ כֹּהֵן
וְכַהֲנִי לְחַנּוּתִי וְהַעֲבֵר אֶת אֲשֵׁמוֹתִי וְנִקְיִי מִ
מַעֲשֵׂי הָלֹא כֹל כֵּן מִדִּיּוּתִיךָ מִיּוֹם שִׁבְדָּאתָ עַ
עוֹלָמְךָ לְמַחֲוֹל וְלִפְלִיטָה לְשִׁמְצִים אֲלִיךָ הֵנִי
הָ חֲנִי וְלֹא כִמְעָשָׂה יְדֵי תַשֵּׁב וְכִמְעָעֵל
אֵל הַשְׁלֵם רַק מַהֲדָה טוֹבָךְ יְהִסְדִּיךָ הָ
תִתְּנֵה עָלַי צְדָקָה אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ וְאֶת
פְּשָׁעֵי וְחַטְאוֹתַי בְּמַעֲוִלָתְךָ כִּי כֹהֵן הָיִיתָ
בְּמִקְדָּשְׁךָ אֵשֶׁת לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ עָלַי
לֵב אֲנִי וְלֹא בִטָּה אֶפְקִיד פֶּנִּי וְכִמְהָ
וְחַנּוּתִי וְחַנּוּתִי לֵעָלִי כֹל פְּשָׁעֵי
וְהַעֲבֵר אֶת אֲשֵׁמוֹתֶיךָ אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
בְּמַעֲוִלָתְךָ כִּי כֹהֵן הָיִיתָ וְאֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
לִפְנֵיךָ וְאֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
כֹּהֵן אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
לִפְנֵיךָ וְאֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
בְּמַעֲוִלָתְךָ כִּי כֹהֵן הָיִיתָ וְאֶת חַיִּי וְנִפְלְאוֹתֶיךָ

במקדח זרע לבשלה . אחרתי ביום עבאתי
לידי עומאת קרי בלילה . תנחתי ליד ענע
ולהרהר בעבירה . חתתי זכתי עם צניו ו
ולבי . חללתי בנפילת ידיים . חללתי ב
בברכות בין ללא לברך בין לברך ושל
בכחתי מצאת אנשים מלומדה . חללתי
חללתי שבתות . חשבותי מהשבות ר
רעות . חללתי . חברתי עם הבריות . ל
לצנים ודיקנים . חללתי . חזן רע . חללתי
שקר . טמאתי את עצמי . טמאתי מעשי
טמאתי . מפעלתי . עשתי . עשות ר
רעות . כזבתי . כחשתי . כעסתי . כבודך
למדת . לחרע . לצתי . לועצתי . לנתי .
חרתי . חרתי . בדברי . חוסי . חל
חשבותי . נאצתי . נאמתי . נדתי . נדתי
ולא קיילתי . נשב . עתה . לשקר .
סדרתי . סקדתי . עני . עתה . עולתי . עקבתי
עניתי . כחשתי . עברתי . על שבונו . חזיתי
יכולתי . צעתי . נבלתי . פה . ערקתי . עול
חללתי . צרתי . צדקתי . לא עשתי . קלקלתי

העשי קשתי עזרתי רשעתי רעתי רודתי
שחתתי שקדתי שמתתי יין נסך ש
שמחתי לאד חבדתי חעתי העתעתי
בן אלה קצות דרכיה נזכרות לי ושנית
לגשמי באלה וכסלה דבם מיום היום על
האדמה עד היום הזה ועתה נשאתי לבי
ונקדתי רוחי אותי לשוב אליך באמת ו
ובתמים בכל לבי ובכל נפשי ובכל
מאדתי והנני כוונתה חזבתי ומהדרת
ומשלי מעלי כל בגדילי שכשיתי מיום
חיותי ונתחננתי לבי שלא אשוב עוד
ולעשות לשלבי חדש ורחם חסדך להיותי
חדד ודיון וסעדיך ביראתך והרעתי
היום סקטן שנולד והיכרתי הלא שונים
יכליתי טחא' את ראותי אליהם ומה
הרבים חסלה ותחננתי את כפרי עלי כל
השמי ופועתי ופועתי ואת בת פלדי
ובהחננים תחננתי הגני אמיל תהנתי
לסניך כעני עפדתי ופדונו ופועתי
שבותי ל גברתי כן עני נשואה לך

ואם בבכיה ובצעקה ובשבר רוח תסלד
יתכפר הנה נשבר לבי בקרבי ובמפתלים
תבכה נפשי לפני העאחי ומבקש אני ר
הסידך וחסדיך כעני בפתח לעזרתי ל
לשאב בחסובה שלמה לפניך כלש בא
לטהר כסייעין אחי ויהי לבי אליך
לאהבה וליראה את שמך הגדול ולהיורר
לפניך עבד נאמן כל הימים רבון כול
העולמים גלי וידוע לפניך שרצני לעשות
ומלמעב שאת שבעיסה מעבב בכל יהי
רצן שלישיך ה' שתהיה לי לעזר ~~לעזר~~
לעזרת השטן האורב במפתלים לארי ~~אורי~~
וכדור להכשיל ולהלחם בי בתחבולותיו
ומבקש נפשי למות עם יורדי ~~עאולד~~
הרחיקהו מעלי לבלתי פגוע ברמה אברי
ועד בו ול' יופיה עמוד על ימיני לשטני ל
למען אשה צשע בתורת הקדושה וטהר
דעיני יכונן מענה ליצני והנקני ~~ה~~
משניאות ותהיה עם לבי בעת כהשגדתי
ועצמי בעת הטיפי ועב ידי בעת מעבדתי

וְעַם רַגְלִי בִּמְחֹז שְׂבִלִי וְלֹא אֲנִיצֵא מִפִּי רֶמֶס
 הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינַי וְהֵאָר פֶּנֶךְ אֱלֹהִי וְנִתְחַת
 מִהַדְרֵךְ עָלַי וְעֵשָׂה חֶסֶד עִמִּי בְּרֹחַ מִצִּיחַ
 הָרִבִּי שְׁחַסִּינִי לְעִבְיֹתָךְ וְלֹא תִאָּחֶז
 הוּא כְּכֹלֵב שָׁב עַל קִיָּמוֹ וּבִהְיוֹלָיוֹ בִּי
 בְּקִרְיָ לְמַעַלְמִים יִנְצֵחוּ אֶת הַיָּצָר הָרָע
 וְעַמִּים הֵם מְנוּצָחִים שְׂמֵחַ הוּא כֹּחַ יְמִיטָהוּ
 כְּאִשָּׁה הַלְפָּלָה נְקִיִּים וְרָאָהּ פֹּהֶרֶת יָמֶיהָ
 טְהוֹרָה וְכֹרֵעִי וְהִטָּעָהּ הַכֶּפֶר כִּי אֲחָהּ לִי
 רַחֵם מְחַנּוּן יְהוֹי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵי
 מְלִיכֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֲהַטֵּא עֵת וְהָרָעָה
 מִשְׁתַּטָּחִי לְפָנֶיךָ מְרוֹק בְּרֹחַ מִצִּיחַ הָרִבִּי
 אֲבָל לֹא עַל יְהוֹי כֹּדֶרֶךְ וְחִלָּאִים יִרְעִים
 יְהוֹי לְרִצּוֹן אֲבוֹתָיו
 וְהִצִּיחַ לְבִי לְפָנֶיךָ
 הַצִּוִּי וְנִוְאֵלִי

לְחַמֵּךְ לְאֹחֶיךָ הָיָה הוֹדִי בְכוֹנֶה וּבְדַבְרֶיךָ גְּדוּלָּה
לְבִנֵי הַחֲנוּכָה לֹא קוֹרֵץ לִפְנֵי הַעֲרֵב הַקְדוּשָׁה
וְאֹחֵי־יָדָי

אֲחֵינוּ אֶתְּחֵל אֲחֵינוּ אֶתְּחֵל אֲחֵינוּ אֶתְּחֵל
מֵאַחֲרֵי שֶׁקִּבְּלָה עָלֵינוּ אֵת הָרֶץ

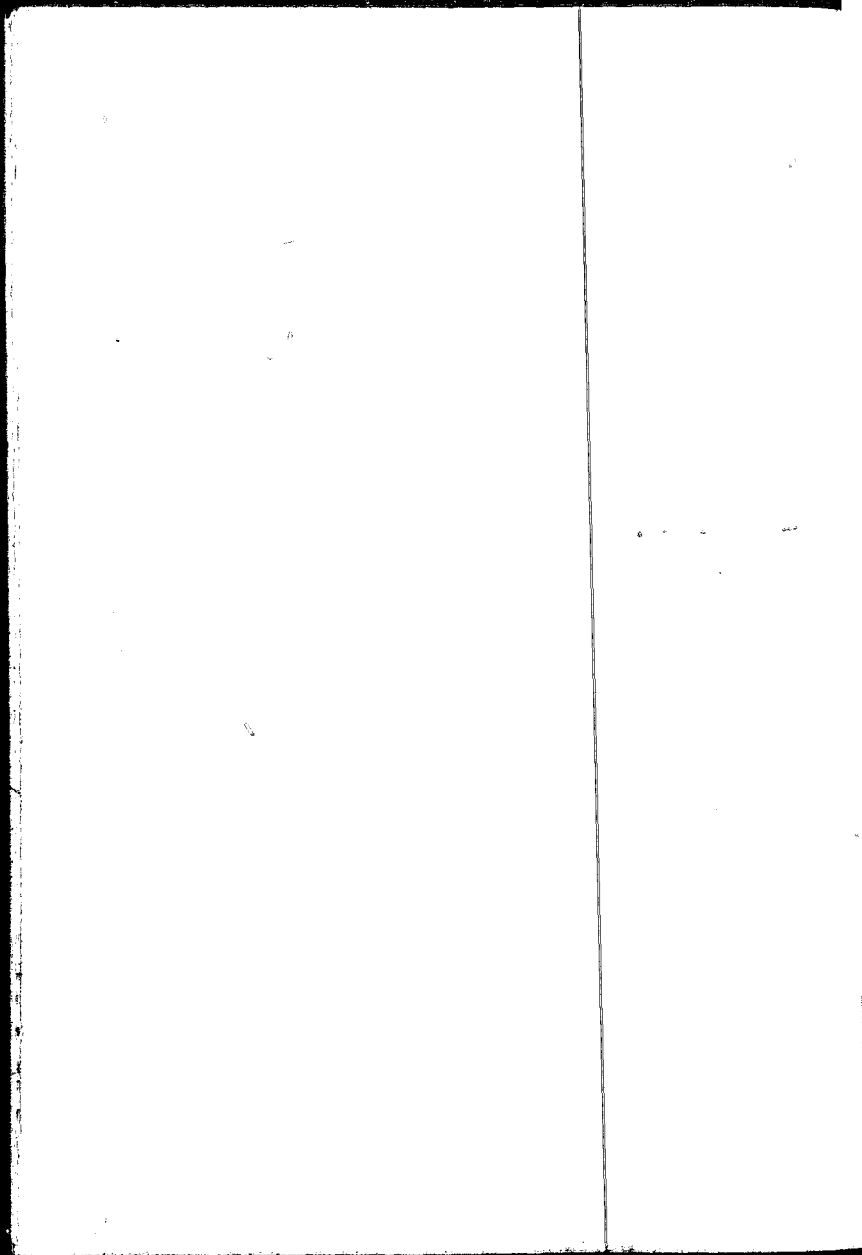
וְאֵי יַעֲקֹב הַתַּסְרֵךְ וְהַתְּלָל דְּרַחֲמֶיךָ לָנוּ לְפָנֵינוּ
הַעֲרֵב וְשׂוֹחֵר

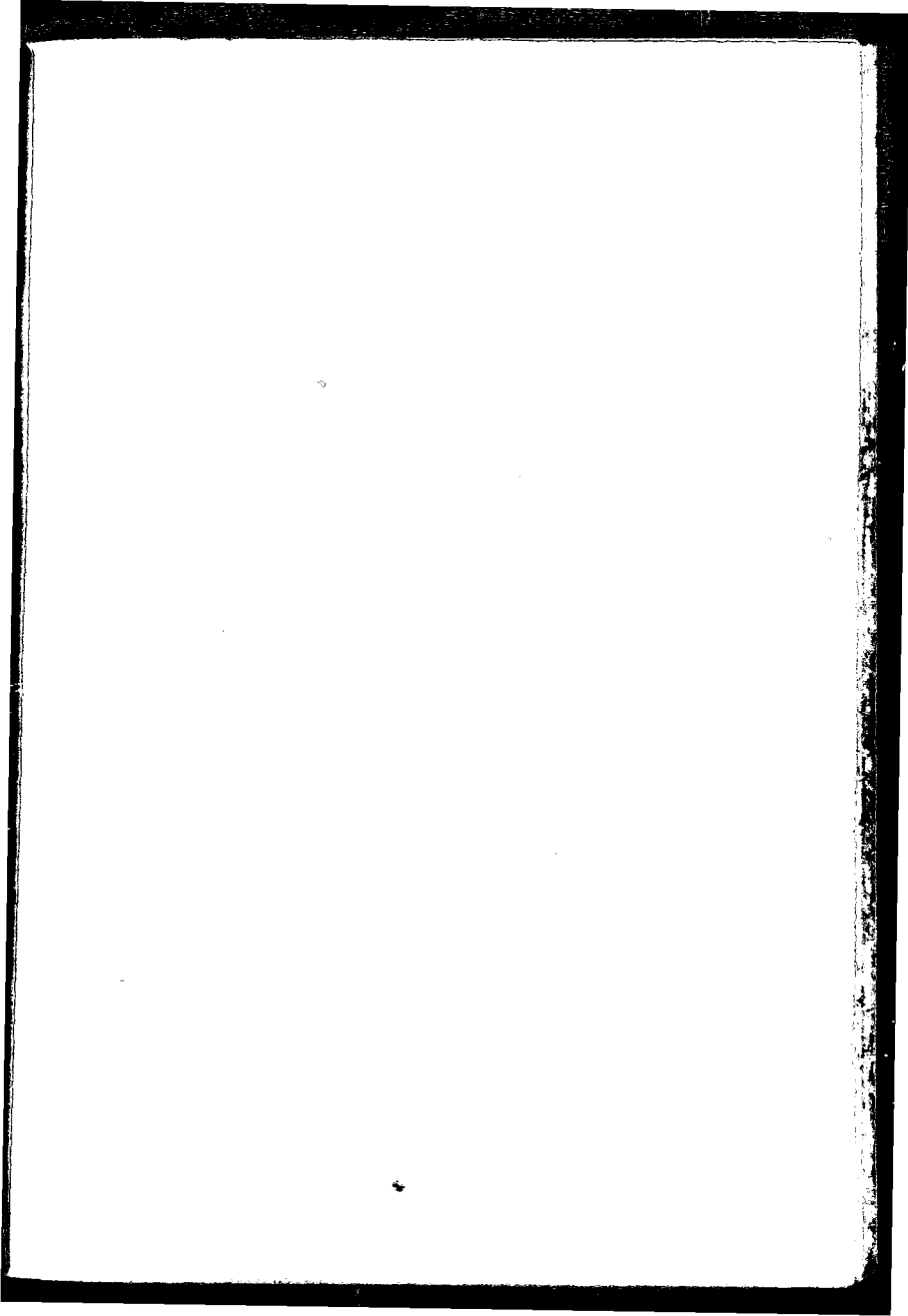
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּל הַקְּלָלוֹת וְהָאֲחֻזִּין
וְהַיְדוּשִׁין וְהַחֲרָמוֹת וְהַשְׁמָחוֹת שֶׁקִּלְלָתָם אוֹ
שְׁאֵרְתָּם אוֹ שְׁנִידָתָם אוֹ שְׁהַחֲרִיכָתָם אוֹ שֶׁ
שְׁמַחְתָּתָם אֶת עַצְמָם אוֹ אֶת אֲחֵיהֶם אֶת
חֻדְעֵי יִשְׂרָאֵל אוֹ אֲחֵרִים שֶׁקִּלְלָהּ אוֹ
שְׁאִירָהּ אוֹ שְׁנִידָהּ אוֹ שְׁהַחֲרִיכָהּ אוֹ שְׁמַחְתָּהּ
אוֹתָם אוֹ אֶת זֵרֵיהֶם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' הַ
הַשְׁמִיךְ וְהִאֲרֵץ שֶׁאֵל יִשְׂרָאֵל בָּנוּ וְאֵל
יִצְחָק רִשָּׁהּ וְכָל הַקְּלָלוֹת יִתְּפֶכֶּה עָלֵינוּ

לְבָרְכָהּ כְּדִבְרֵי יְהוֹפִיד
וְנָוִ?

וְנָס הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ אֶת־יָדָיו לִפְנֵי

כֹּלֶם בְּאֶתְרֵי כֹלֶם הַמְּוֹלָם כֹּלֶם שֶׁ
שְׂרִיטֵם בִּישָׁם שֶׁמִּהְיִים הַבָּרִי שֶׁל הַטָּה כֵּן
מִנְחָה מִבֶּרֶךְ שֶׁל מַעֲלָה יְהוֹפִידָהּ יֵאלֶדֶיךָ
לֵךְ אֶת הַקִּלְלָה לְבִיכָה כִּי אֶהְיֶה דָה
אֵלֶדֶיךָ ?

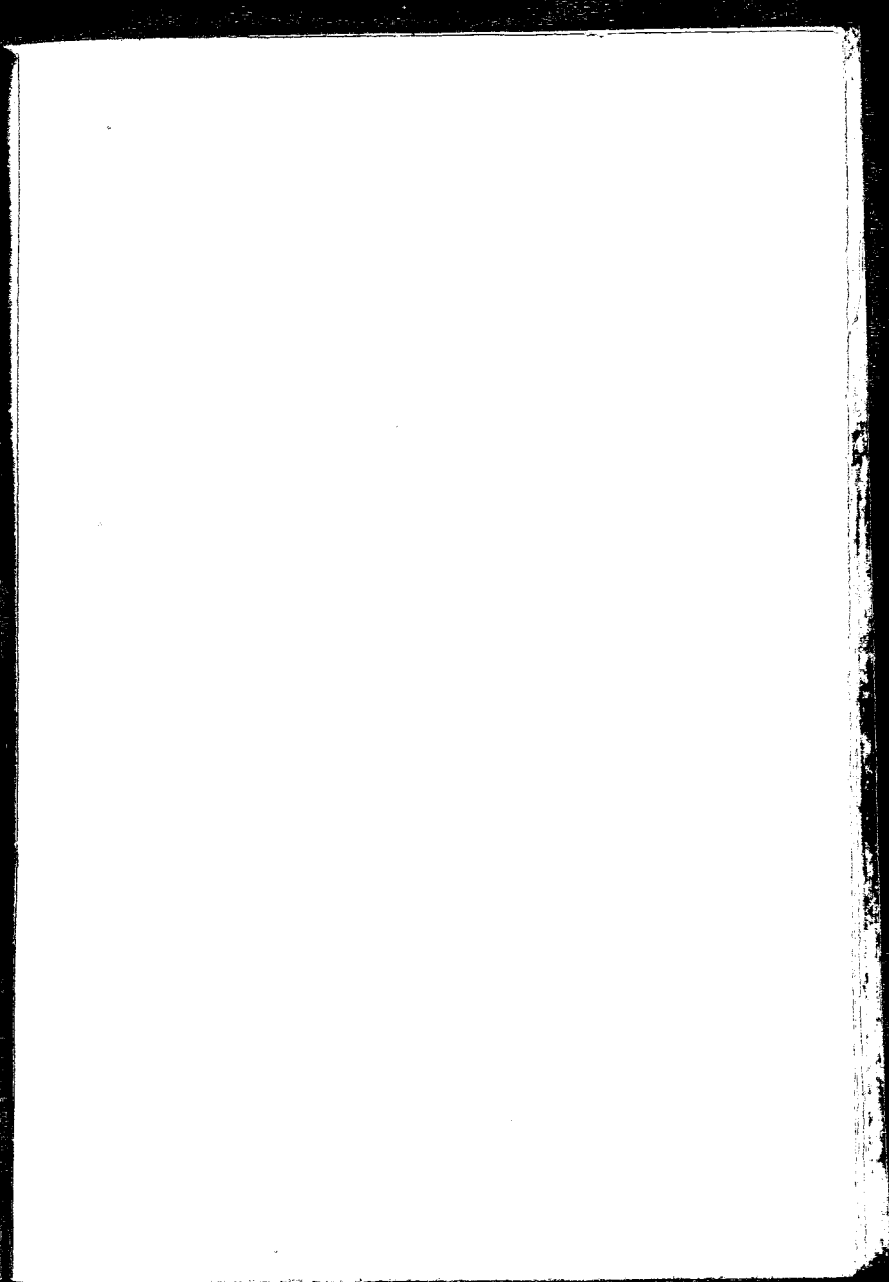

לזכר טוב וביטול טומא יהיה שמך אמן
 ביום ב' שני ימים אחד קמנו שנת בוקר
 וכבוד לפק שהוא ח' אחד ולנו חלוק
 וקצב לחשבונם נולד ל' בן במדר ה'
 להיו עמו ומלך אורו לשמונה ימים
 כאשר צונו אהים במדר הנט מוקן לו
 את בריקת שלום והתורה היה הוה ל'
 מעשה בכבוד שמענו עוזיג י"ט ובעלי
 בריקת היו מעלת אבי י"ט ומעט חותם
 י"ט וקראת שמו יצחק שמואל י"ט
 בשם אבי ובשם ה' בנה יצחק
 לקורה לחופה למנוח ולמעשים טובים
 אביר ! א

ה' נכון וה' לקח יחסם ה' מבורך בנ' ה' נל
 לקח אורו לקים ונפטר לכת עולמו ביום
 ה' כ"ב אחד לזיר שנת קצו שהוא כ"ב
 אחד מאיו אל וקצב לחשבונם יהי
 ס' בחוקיו
 דמן

כִּצְוֹן שֶׁהָנוּחַ נִטְשָׁה בְּצִדְדֵי הַחַיִּים
עַם אֲרָאִים וְתַרְשִׁישִׁים טְהוֹרִים וְקָדוֹשִׁים
אֲמִיטָה אֵלֶּם תְּהִיֶּה אֲמִיטָה, רַב־צֶדֶק
אֵלֶּם רַב־צֶדֶק, מַחֲיֵצָה אֵלֶּם מַחֲיֵצָה
שְׂכִיבָה אֵלֶּם שְׂכִיבָה : הִנֵּה מִכּוֹן
הִנֵּה מַעֲבֹן הִנֵּה מַטְחָה, מִלֹּאכָה -
רַחֲמִים יֵצְאוּ לְקִרְיָתָהּ וַיִּאֲמְרוּ לוֹ אֵלֶּם
בּוֹאוּ : וַיִּמְעַן יִסֵּר הָאֵל כָּל אֲנָחָה
וַיִּנְחֲמֵנוּ בְּרַב־אֱלֹהִים וּבְנֵס אֶל־קִיּוֹם
אֲבָרָה :

2

סדר פטום הקטרת

שחוטרים בזמן הדבר בר מנין בתמילה אונת
הזמור יושב במתק עלין וכד תהליס מיוץ לא
ואמר וזמור יענך ה' ביום צרה מיוץ כ'
ותמר וזמור לדוד להזכיר מיוץ לה
ואמר אונת

וימחר אברהם האחלה אלשרה
ויאמר בחר של שאים
קמח סולת לושי ועשי עוגות : גפ
ויאמר איהם ישראל אביהם אסבן
איפוא זאת עשו קחו מזמרת
הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט רבש נכאת ולוט
בטנים ושקדים : גפ
כיון באותיות אלן פתחם יכא שס זה
צד כל ב"ש

רבונו של עולם בזמן שבירת

המקדש קיים היו אבותינו

וכוהנינו מקריבים לפניך את קטורת

הסמים ומתנפר עליהם ועשיו ב

בעינותינו חרב בית המקדש ובטלה

העבודה ואין לנו לא מזבח ולא קרבן

ולא קטרת הסמים ולא כהן גדול

שיכפר בעדינו אלא שיח שפתותינו

כמו שנאמר וגשלמה פדים

שפתינו

לכן אנחנו מזכירים לפניך את

קרבן קטרת הסמים אשר

צוית את אבותינו במדבר כמו שנאמר

ויאמר יי אל משה קח לך סמים

נטף ושחלת וחלבנה סמים

ולבונה זכה בד בצד יהיה : גפ

ועשית אותה קטרת רקח מעשה

רוקח

רוקח ממולח טהור קודש : ג"פ
ושחקת ממנה הרק ונתת ממנה
לפני העדת באהל מועד
אשר אועד לך שמה קדש קדשים
תהיה לכם :

ג"פ
והקטורת אשר תעשה ב
במתכונתה ל

תעשו לכם קדש תהיה לך ל"ג ג"פ
והקטיר עליו אהרן קטורת
סמים בבקר בבקר

בהשיבו את הנרות יקטירנה : ג"פ
ובהעלות אהרן את הנרות בין
הערבים יקטירנה

קטורת תמיד לפני יי' לדור ודור :
ג"פ

פסוקים הקטורת כיצר שלוש
מאות וששים ושמנה

מִנִּים הָיוּ בָּהּ שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְחִמְשָׁה שִׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם כַּמֶּנָּן יָבוֹת
הַחֲמִמָּה מִתְּצִיתָהּ בְּבִקָּר וּמִחֲצִיתָהּ
בְּעֶרֶב וְשִׁלְשָׁה שָׁהִיּה מוֹסִיף בָּרָה
כֵּהֵן גְּדוֹל בְּעֶרֶב יוֹם הַכְּפוּרִים
וּמִחֲזִירָה לְמִכְתָּשֶׁת וְנִטָּל מִמֶּנָּה
מֵלֵא תַפְעוּ כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת דְּבָרָה
מִן חֲדָקָה וְאַחֵר עֶשֶׂר סְמֵנִים רָהִי
בָּהּ וַיֵּאָהֵז הַצָּרִי וְהַצְּפוּרִין וְהַחֲלָבָה
וְהַלְבוּנָה מִשְׁקָל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מִנָּה
מִזֶּר יִקְצִיעָה שְׁבֹלֶת נֶרֶד וְכֶרֶם
מִשְׁקָל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר
מִנָּה הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְקִלּוּפָה
שְׁלוֹשָׁה וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה בּוֹרִירָה
בְּרִשִׁינָה תִּשְׁעָה קִבִּין יֵין קְפָרִיסִין
סְאִין תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא וְאִם אֵין
לוֹ יֵין קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חִינֹרִין
עֵתִיק

עתיק מלח סדומית רובע הקב
מעלה עשן כל שהוא רבי גרין
אומר אף כפת הירדן כל שהיא אם
גרין בה דבש פסלה ואם חסר
אחת מכל סממניה חייב מיתה
רבן שמעון בן צמליא אומר הצרי
אינו לא שרף הנוסף מעציו
הקטף בורית ברשינה לכור
היא באה ששפין בה את הצפורן
כדי שתהא נאה יין קפריס יין
למה הוא בא כדי לשרות בו את
הצפורן כדי שתהא עזה והלא מי
רגלים יפין לה אלא שאין מ
מניסין מי רגלים במקדש מכאן
הקבנור :

רבנו של עולם בזמן שבית
המקדש קיים היה כורין

גדול מקטיר לפניך קרבן קטרת
הסמים ומכפר על עמך ישראל
והיית עוצר המגפה ככתוב בתורתך
ויאמר משה א אהרן קח ארת
המחתה ויתן עליה אש
מעל המזבח ושים קטרת והולך
מהרה א הערה וכפר עליהם
כי יצא הקצף מלפני יי החל
הנגף : גפ

ויקח אהרן באשר דבר
משה וירץ א תוך הקהל
והנה החל הנגף בעם ויתן ארת
הקטורת ויכפר על העם : גפ
ויעמד בין המתים ובין החיים
ותעצר המגפה : גפ
וישב אהרן א משה א פתח
אהל מועד והמגפה נעצרה : גפ

ועתה בעונותינו חרב בית המקדש
ובטלה העבודה ואין לנו
לא כהן ולא מתתה ולא גחלי אש
ולא מזבח ולא קטרת הסמים ליה
נשאר לפנינו לא שיה שפתותינו
כמו שנאמר ונשלמה פרים שפתינו
יהי רצון מלפניך יי אדינו ואדי
אבותינו שיהא זכרון פינ
מקובל לפני כסא כבודך באהל
הקרבנו לפניך קטרת הסמים
ותעצור המגפה מעלינו ומעל כל
עמך ישראל בכל הארצות ובכל
מקומות מושבותיהם באשר
נעצרה על יד אהרן נביא קדוש יי
ועמוד מכסא דין ושב על כסא
רחמים וחמול עלינו ועל זקנתנו ועל
נשינו ועל טפינו ועל עול לינו ועל

יִנְקִינוּ וְהִסֵּר שִׁשָּׁן מִלְּפָנֵינוּ
וּמֵאַחֲרֵינוּ וְאֵת תֵּן הַמִּשְׁחִית לְבוֹאָה
בְּתֵינוּ לְגִנּוֹף וְתַעֲצוֹר אֶת הַדְּבָר
וְאֵת הַמִּצְפָּה וְאֵת הַמִּשְׁחִית מֵעָלֵינוּ
וּמֵעַל כָּל עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל :

וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵדִי אֲבוֹתֵינוּ לְכָלוֹת מֵעָלֵינוּ
וּמֵעַל כָּל עַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל דְּבַר חֶרֶב
וְרָעָב וּמִשְׁחִית וּמִצְפָּה וְכָל מַנִּי
תַּחֲלוּאִים רָעִים וְכָל מַנִּי פוֹרְעָנוֹת
הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת לְעוֹלָם וְשִׁמּוֹר
צִאתָנוּ וּבִוְאָנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל :

וְאֵל צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֲדֹנָי
יַעֲקֹב סִלָּה : ג פ

וְאֵל צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אֲדָם בּוֹטָח בְּךָ
ג פ

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קִרְאָנוּ ג' פ

רִפְּאוּנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעָנוּ
וְנִשְׁעָרָה כִּי תַהֲלִתֵנוּ
אַתָּה ג' פ

וְהַסִּיר יְיָ מִמֶּךָ
כָּל חוֹלֵי

וְכָל

מִדְּרוֹי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעַתְּ לֹא
יִשְׁמַם בְּךָ וְיִתְּנֶם בְּכָל שׁוֹנְאֶיךָ
ג' פ

יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲבוֹרֵי

פִּינוּ וְהַגִּיוֹן לִבֵּנוּ

לִפְנֵיךָ יְיָ

צוֹרֵנוּ

וְבוֹאֵי לִינוּ :

תָּם פָּטוּם הַקְטוּרָת

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

הפילה לדבר שלך יבן

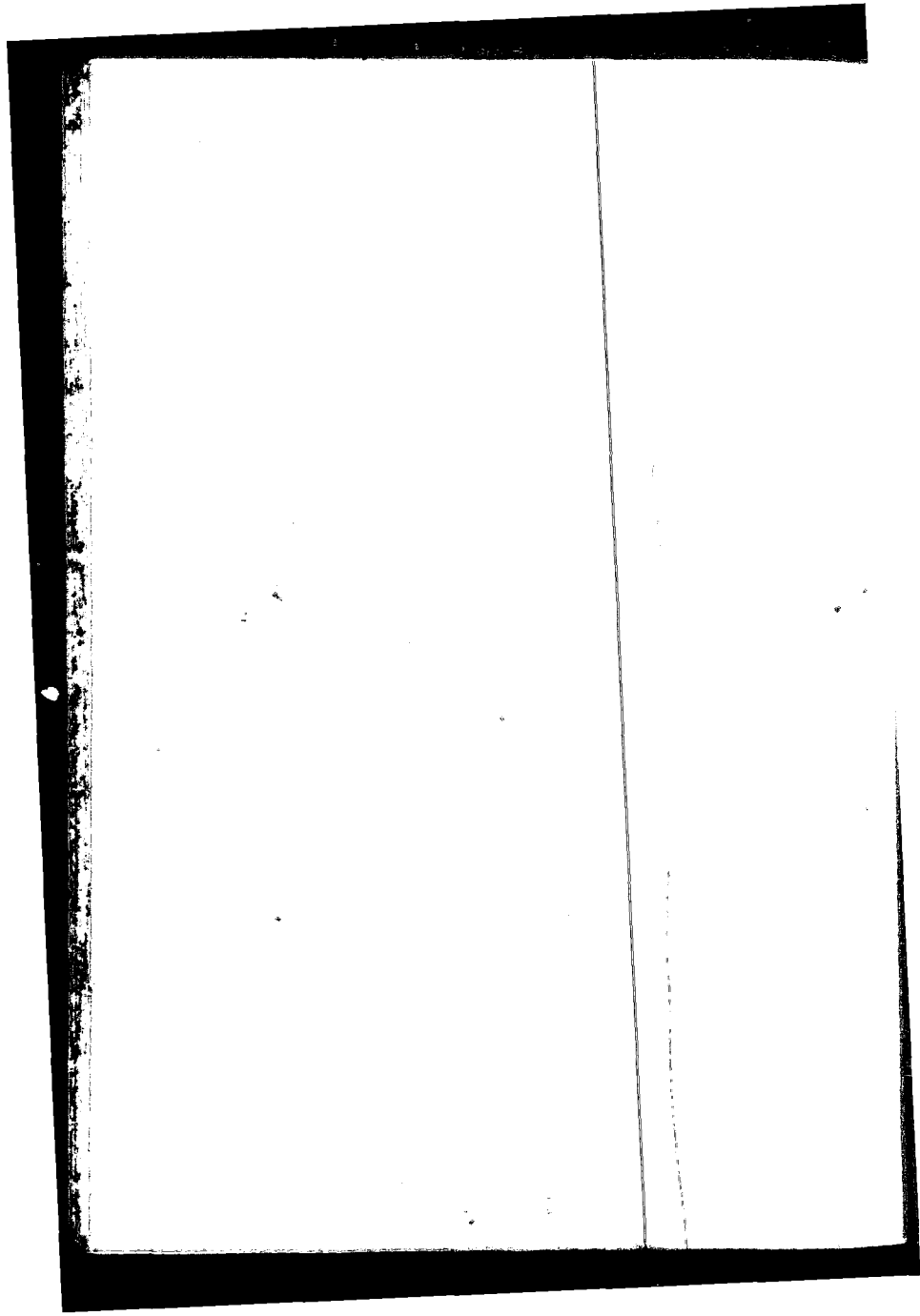
רבונו של עולם באנו לפניך
בבושה וכלימה להרים
אף עינים ולפרוש אף כס
להתפלל ולהתחנן לפניך כי לבנו
כדונג נמס בתוך מעינינו ותדרגה
עינינו דמעה על לא טובה השמועה
באה ונהייתה בעיר (מסינא) אשר
במלכות (ציציליאה) בלה ונחרצה
כי שלה יי דבר בעם ומדת הדין
עליהם קשה כי הנגע פשה אל
תקצוף יי עד מאד ואל ליער
תזכור עון הן הבט נא עמך בית
ישראל כולם יראים וחרדים ביום
עברה מעוף צוקה וזעם וצרה
שלא תתפשט המגפה במקרה
מתהלכת גם בשאר הערים

הקרובות והרחוקות בכליון החרון
ושטף מצוקות ואם יצא הקצף
מלפניך אמור למלך המושחית הרף
ידך חכור לעבדיך ושלח לשארית
הנגפים ממעון שמך תרופה
ותעצור המגפה ואם עותינו רבו
לבעלה האש ואשמתנו גדלה עד
לשמים עשה למען ולכבוד
אבותינו הקדושים ולמען גבול
הלב ועתיקי שדים שלא ישוב
דך נכלם והסה חרון אף מזה העולם
וקבל שועתנו לפניך ברחמים
בְּקִטְרֹת

הסמים

יהיו לרצון אמרי פינו ונני

תם

AUTHOR _____

NO. 2921

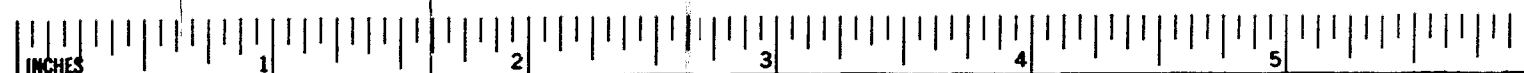
TITLE 71373

RR _____

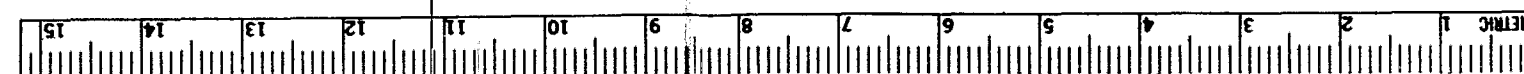
IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 0021

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION